OFFICE OF THE REGISTRAR
28 JUN 1917
MADRAS

The Tamil Zenana & School Magazine.

மாதர் மனோரஞ்சினி.

"எண்ணும் எழுத்தும் கண்ணெனத்தகும்"—ஔவையார்.

Vol. XVIII | Madras, June, 1917. | No. 7
புத்தகம் 18 | சென்னை : ஜூன் மீ, 1917ஹு. | இலக்கம் 7

மனைவி.

"மனைவி, தன் கணவனிடத்தில் அந்தரங்க விசுவாசமுடையவளாயும் கடவுளை நம்பியிருப்பதுபோல் அவனிடத்தில் அனுகூலையாயுமிருந்து கொண்டு அவனிஷ்டப்படி நடந்துகொள்ளவேண்டும்" என்று வாத்ஸ்யாயன சூத்திரத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது. பார்யை என்றால் சாஸ்திரப்படி விவாகமானவள். நாம் மனைவி என்கிறோம். மனைவி என்றால் வீட்டுக்குரியவள், வீட்டு எஜமானி என்று அர்த்தமாகும் சம்ஸ்க்ருதத்தில் தர்மபத்தினி என்று சொல்லப்படுகிறது.

எவள் வீட்டுக்காரியங்களைச் சரியாய்ப் பார்த்து, தன் கணவனிடத்தில் அன்புடனிருக்கிறாளோ அவள் தான் மனைவி. மேலும் அவள் தன் புருஷனைத் தன் உயிருக்குச் சரிசமானமாய் பாவிக்கவேண்டும். அந்தரங்க விசுவாசம் மனைவிக்குத்தான் உரியது. அதுபற்றியே மனைவி எத்தேசத்திலும் சிறப்பாக மதிக்கப்படுகிறாள். ஆனால் அவள் தன் கணவனுடன் இல்வாழ்க்கையை நியாயமாயும், பக்ஷபாதமின்றியும், நடத்தி வரவேண்டும்.

கணவன் மூடனானாலும் தரித்திரனானாலும், குரூபியானாலும், மனைவி அவனை அலக்ஷியம் செய்யாமல் அவனை பக்ஷமாய் நடத்தி, அவனை நல்ல மார்க்கத்தில் திருப்பிவர முயலவேண்டுமேதவிர, அவனை ஒரு வேலைக்காரனை நடத்துவதுபோல் நடத்தக்கூடாது. அவ்விதமே கணவனும் தன் மனைவியை நடத்தாமலிருக்கவேண்டும்.

நமது சாஸ்திரத்தில் மனைவி தன்கணவனை தெய்வம்போல் பாவிக்கவேண்டுமென்று சொல்லப்படுகிறது உண்மையே. கணவன் என்று ஒருவனை ஒருவள் வகித்தபின், தம்பதிகள் ஒத்து வாழவேண்டுமே தவிர சண்டை சச்சரவுகள் செய்துகொண்டிருக்கக் கூடாது. அவர்

கள் அன்பு மிகுந்த சிநேகிதர்களைப்போலிருக்க வேண்டும். கடவுளிடத்தில் எவ்விதம் அவர்களுக்கு பக்தியிருக்கிறதோ அவ்வித பக்தி மனைவிக்குத் தன் கணவனிடத்திலிருக்கவேண்டும்.

பர்த்தா நல்லொழுக்க மில்லாமல் துற்குணமுடையவனாக விருந்தால் உத்தமஸ்திரீ அவனை நல்லவழியில் திருப்பிவர முயலவேண்டும். அவனுடன் இதமான வார்த்தைகளைப் பேசி வரவேண்டும். அவனது கெட்டகுணங்கள் வேரோடு நீங்கும் மார்க்கத்தை மனைவி தன்னாலியன்றளவு செய்துவ்ரவேண்டும். இவ்விதம் மனைவி செய்துவரின் அவளுக்கு நற்பேர் கிடைக்கும்.

புருஷன் பட்டணத்தில் வசித்தாலும்சரி, காட்டில் வசித்தாலும் சரி, மகா பாபியாகவிருந்தாலும்சரி, உத்தம புருஷனாகவிருந்தாலும்சரி, தர்மவானாக விருந்தாலும்சரி, எந்தமனைவி அவ்வித கணவனிடத்தில் அந்தரங்க விசுவாசத்துட னிருக்கிறாளோ அவளுக்கு நற்பதவி கிடைக்குமென சாஸ்திரங்கள் கூறுகின்றன.

மனைவி தன் கணவனிடத்தில் அன்புடனிருந்து தன் இல்வாழ்க்கையைச் சரிவரநடத்திவரின் அவளுக்குத் தன் கணவனைத்தவிர வேறு சிறந்த உறவினரில்லையென இராமாயணம் அயோத்தியாகாண்டத்தில் சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

அட்மிரல் ஸர் ஜான் ஜெலிகோ.

163-வது பக்கத் தொடர்ச்சி.

ஜெலிகோ வீரத்தன்மையுள்ளவர். இவரது வீரத் தன்மையைக் குறித்து கதை சொல்லப்படுகிறது. ஒரு நாள் புயல் காற்றடித்தது. ஜெலிகோ அச்சமயம் ஒரு கப்பலுக்குத் தலைவராகவிருந்தார். ஜிப்ரால்டருக்கு சமீபத்தில் ஒரு கப்பல் மணல் தரையில் காற்றால் தள்ளப்பட்டது. அதிலுள்ள ஜனங்களைக் காப்பாற்ற ஒரு படகில் ஏறிக்கொண்டு துரிதமாக ஜெலிகோ சென்றார். அச்சமயத்தில் படகு கவிழ்ந்துவிட்டது. ஜெலிகோ தெய்வாதீனமாய் தப்பித்துக்கொண்டு அந்தக் கப்பலிலுள்ள ஜனங்களை யெல்லாம் காப்பாற்றினார். இவ்விதம் மனோ தைரியத்துடன் தம் உயிரையும் கவனியாமல் அநேகரைக் காப்பாற்றியதற்காக இவரை யாவரும் புகழ்ந்து இவருக்குப் பொன் பதக்கம் இனமாக அளித்தார்கள்.

இன்னொரு சமயம் இவர் உயிர் போகும்படியான ஆபத்திலிருந்து தப்பித்துக்கொண்டார். இவர் ஒரு கப்பலுக்குத் தலைவராக விருந்தபொழுது யுத்தப்பயிற்சி செய்து வந்தார். அப்பொழுதுஇரண்டு கப்பல்

களும் ஒன்ருேடொன்று மோதிக்கொண்டன. அப்பொழுது ஒரு கப்பலுக்கு அடியில் துவாரம் உண்டாய்விட்டது. இதன் தலைவர் இது முழுகிப்போவதற்குள் இதைக்கரைக்குக் கொண்டுபோக முயன்ருர். இவருடைய முயற்சி கைகூடவில்லை. அரை மணி நேரத்திற்குள் பாதி கப்பல் ஜலத்திற்குள் போய்விட்டது. பாதி ஜனங்கள் ஜலத்திற்குள்ளும் பாதி ஜனங்கள் ஜலத்திற்கு மேலுமாகவிருந்தார்கள். ஜலத்திற்குமேலிருந்த ஜனங்கள் உடனே காப்பாற்றப்பட்டார்கள். ஜலத்திற்குள்ளிருந்த ஜனங்கள் மனோ தைரியத்துடன் தெய்வமே கதி என்று எண்ணியிருந்தார்கள். ஜெலிகே இக்கப்பலின் மேல்பக்கமிருந்தார்.

இச்சங்கதி ஜெலிகோவுக்குத் தெரிந்தவுடன் ஐயோ! அநேக ஜனங்களின் கதி என்னவாகும் என்று நினைத்து, மிகுந்த துக்கத்துடனும் தைரியத்துடனும் தன்னுடைய உயிரைக்கூட கவனியாமல் அடிக் கப்பலில் யாராவது இருக்கிருர்களாவென்பதைக் பார்க்கப்போனுர். அச் சமயத்தில் கப்பலோ வேகமாக முழுக ஆரம்பித்தது. பார்த்தார் ஜெலிகோ, இன்னது செய்வதென்பது இவர் புத்திக்குத் தோன்றவில்லை. சிறிது நேரம் திகைத்தார். உடனே மேல் தட்டுக்கு வந்தார். கப்பலோ முழுகிக்கொண்டேயிருக்கிறது. உடனே சமுத்திரத்தில் தைரியமாகக் குதித்தார். மெதுவாக தட்டுத்தடுமாறி நீந்திவந்தார். இவர் மிக்க பலவீனமாயிருந்தமையால் நீந்த இவரால் முடியவில்லை. கைசளைத்துப் போயிற்று. ஜலத்திற்குள் ஒரு தடவை போய் மேலே வந்தார்.

ஒருவர்ஜெலிகோவைப் பார்த்தாரோ இல்லையோ, வேகமாக நீந்திக் கொண்டுவந்து ஜெலிகோவைப் பிடித்து ஜாக்கிரதையாக கரைக்குக் கொண்டு வந்தார். அநேகர் இவ்விதம் ஜலத்தில் குதித்தார்கள். அநேகர் கப்பல் ஆணியில்பட்டு மாண்டார்கள். சிலர்படகின் உதவியால் காப்பாற்றப்பட்டார்கள். ஜெலிகோ கரைக்கு வந்ததும் பிரக்ஞையற்றிருந்தார். சிறிது நேரம் சென்ற பின் இவருக்கு ஞாபகம் வந்தது. இவர் யாவற்றையும் விசாரித்து சங்கதி பூராவும் தெரிந்துகொண்டார். இரண்டு மூன்று தினமானவுடன் இவருக்கு சிறிது பலமுண்டானது. வழக்கம்போல் இவர் கப்பல் தலைமை வகித்து வந்தார்.

சிறிது காலஞ் சென்ற பின் சீன தேசத்தில் கலகமுண்டானது. கலகக்காரர்கள் ஐரோப்பியர்களை யெல்லாம் சீன தேசத்தைவிட்டுப் போகும்படி பலவந்தம் செய்துவந்தார்கள். அநேக பாதிரிகளும், வியாபாரிகளும் கொல்லப்பட்டார்கள். சீன முழுவதும் கலகம் பரவ ஆரம்பித்தது. அநேக ஐரோப்பியர்கள் பீகின் என்றபட்டணத்தில் தங்கள் உயிரைக் காப்பாற்றிக்கொள்ள பதுங்கியிருந்தார்கள்.

இப்பரிதாபமான காட்சியைப்பார்க்க முடியவில்லை. இவர்களுடைய ஸ்திதியோ விசனிக்கத்தக்கதாயிருந்தது. சீனாவிலுள்ள எல்லாத் தேசத்து ஐரோப்பியர்களும் இவ்வித சங்கடத்தி லிருப்பது ப்ரிடிஷாருக்குத் தெரியவே உடனே பெருத்த சேனையை அனுப்பினார்கள். அச்சேனைக்கு ஜெலிகோ தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார். இவர்பெருத்த சேனையுடன் புறப்பட்டார். கலகக்காரர்கள் ப்ரிடிஷ் சேனைக்கு பற்பல விதங்களில் தொந்திரவு செய்தார்கள். ஜெலிகோ விடாமுயற்சியுடன் கலகக்காரர்களுடைய கொட்டத்தை தமது புத்திசாதுர்யத்தால் அநேகமாக அடக்கிவிட்டார். அப்பொழுது இவருடைய வீரச்செய்கையைப் பற்றி எல்லா தேசத்து மன்னர்களும், மந்திரிகளும் புகழ்ந்து பேசினார்கள். இவருக்கு அநேக கௌரதாப் பட்டங்கள் அளிக்கப்பட்டன. சீனாவிலும் கலகம் பூராவாக அடங்கிவிட்டது.

கலகமடங்கியபின் ஜெலிகோ சீனாவிலிருந்து புறப்பட்டு இங்க்லாந்துக்கு வந்தார். இவருக்கு உயர்ந்த உத்தியோகம் கிடைத்தது. இவர் கடற்படையிலும், தரைப்படையிலும் பற்பல அலுவல்களைவெகு திறமையுடன் யாவரும் மெச்சும்படி செய்து வந்தார். கடைசியாக இவர் ப்ரிடிஷ் கப்பற் படைக்குத் தலைவராக நியமிக்கப்பட்டார். இவர் கப்பல்களையெல்லாம் சீராய் பரிக்ஷித்து வந்தார். தமது வேலையில் கண்ணும் கருத்தாயிருந்து வந்தார். அப்பப்போது வெளிவரும் நூதன விஷயங்களைச்செவ்வனே கற்றுவந்தார்.

யுத்தமாரம்பமானதும் இவருக்குப் பின் வருமாறு நமது ஜார்ஜ் சக்ரவர்த்தி தந்தி மூலமாய் தெரிவித்தார்:—"இச்சமயத்தில் உமக்கும், உமது மூலமாக உமக்கு கீழுள்ள உத்தியோகஸ்தர்களுக்கும் நான் தெரிவிப்பது என்னவெனில், தாங்கள் பிரிடிஷ் கப்பல்களுக்குத் தலைமை வகித்திருப்பதால் தாங்களும், தங்கள்உத்தியோகஸ்தர்களும் இந்தயுத்தத்தில் கப்பற் படையில் நாம் அடைந்திருக்கும் பெருமையையும், கீர்த்தியையும் காப்பாற்றுவீர்களென்று நம்புகிறேன். மேலும் தங்களது புத்தி சாதுர்யத்தால் தங்களது உத்தியோகஸ்தர்கள் அவ்வித பெருமைக்கும், கீர்த்திக்கும் பின் அடையமாட்டார்களென்ற பூர்ண நம்பிக்கை எனக்கு உண்டு. மேலும் இன்னும்உலகத்தாரனைவரும் அதிசயிக்கும்படியான கீர்த்தியை யடைவார்களென்றும் நம்புகிறேன்."

இவர் மெதுவாகத்தான் பேசுவார். வீண் ஆடம்பரம் செய்யமாட்டார். இவர் தமக்குத் தோன்றிய புதிய புதிய விஷயங்களைக் காரியத்தில் செய்து காட்டுவாரேதவிர வீண் வார்த்தைகளைப் பேசிவரமாட்டார்.

யுத்தம் நடக்கும் பொழுது ஏதாவது அபாயம் சம்பவிக்கும் போலி

ருந்தால் மெதுவாக "அவ்விதம் செய்தால் அபாயம் நேரிடாது" என்று சொல்வார். உரக்க கூச்சலிட்டு பேசமாட்டார்.

இவர் சாந்தமுள்ளவர், முன் கோபக்காரரல்ல. அபார யோசனையுள்ளவர். ஆனால் க்ரம சிக்ஷையிலோ கண்டிப்பானவர். தமது உத்தியோகஸ்தர்களும் மற்றவர்களும் தங்கள் தங்கள் வேலையைச் சரியாய் செய்துவரின் இவருக்கு அதிக சந்தோஷ முண்டாகும். அவ்விதம் அவர்களில் எவராவது செய்யாவிடின் கோபம் கொள்ளாமல் அவரை அழைப்பித்து, அக்காரியத்தைச் சரிவர செய்து வரும்படி கண்டிப்பாய் உத்தரவளிப்பார். இவ்வித நற்குணமுள்ளவர் நமது ப்ரிடிஷ் சேனையிலிருந்து யுத்தம் புரிந்துவருகிறார். இவர் காரியம் கைகூடுமாறு ஈசன் அருள் புரிவாராக.

சாந்த்பீபி

அக்பர் சக்ரவர்த்தி வடஇந்தியாவை ஆண்டுவரும் காலத்தில் இப்ராஹீம் அடில் ஷா என்ற அரசர் பிஜப்பூரில் அரசு புரிந்து வந்தார். அக்காலத்தில் பிஜப்பூர் சிறப்பான நகரமாயிருந்தது. இதில் பலத்த கோட்டையிருந்தது. விசித்திரமான அரண்மனைகளும், உன்னதமான மாளிகைகளும், விசாலமான கடைத்தெருவும், பெரிய பள்ளிவாசல்களும், அழகு பொருந்திய தேவாலயங்களும், ரமணீயமான பூந்தோட்டங்களும், மாடமாளிகைகூட கோபுரங்களுள்ள நீண்டதெருக்களும், அக்கோட்டைக்குள்ளிருந்தன். மேலும் தெருக்களில் இருபக்கங்களில் தென்னை மரங்களும் நன்றாக தழைத்து ஓங்கிவளர்ந்து நிழலைக்கொடுத்தன.

கீர்த்திபெற்ற சாந்த்பீபி என்ற அரசியார்தான் பிஜப்பூரை மேற்கூறிய வண்ணம் அழகுள்ளதாகச் செய்தார்கள். சாந்த்பீபி பிறந்த இடம் ஆமத்நகரம். இது பாமினி ராஜ்யத்தில் முகம்மது டோக்ளாக் காலத்தில் சேர்ந்திருந்தது. தக்ஷிண இந்தியாவில் பாமினி ராஜ்யமும், விஜயநகரமும் பலமடைந்து வந்தன.

ஹாஸன், காங்கு என்ற பிராமணரிடத்தில் வேலைசெய்து ஜீவித்து வந்தான். இந்தகாங்கு என்ற பிராமணர் படித்தவர், புத்தி சாதுர்யமுள்ளவர். ஆகையால் முகம்மது டோக்ளாக்குக்கு இவர் சிநேகரானார். ஹாஸனுக்கு தெய்வாதீனமாய் ஒரு புதையல் காங்கு நிலத்தில் கிடைத்தது. ஹாஸன் சத்தியம் தவறாதவன். எஜமானனிடத்தில்விசுவாசமும், பக்தியுமுள்ளவனானதலால்அப்புதையலைதன்எஜமானனுக்குக்கொடுத்தான்.

எஜமானனாகிய பிராமணன் "ஹாஸன் மிக்க யோக்கியன், நம்மிடத்தில் அன்பும், விசுவாசமுமுள்ளவன்" என்று நினைத்து அவனிடத்தில்

இன்னும் அதிக பிரியமா யிருக்கலானார். சிறிது காலஞ்சென்றபின் இவர் டோக்ளாக்குக்குச் சொல்லி ஒரு நல்லவரும்படி யுள்ளவேலையில் அவனை அமர்த்தினார். ஹாஸன் தன்னுடைய, மாசற்ற நற்குணத்தாலும், புத்தி சாதுர்யத்தாலும் உயர்ந்த பதவிக்கு வந்தான். க்ரமேண தக்ஷிணத்தில் ஒரு ராஜ்யத்தை ஸ்தாபித்துக் கொண்டான். அதைத்தான் பாமினி ராஜ்யம் என்று சொல்லிவந்தார்கள். அது நாளடைவில் ஐக்கியமின்றி வெவ்வேறாகச் சிதறிவிட்டது.

ஆமத் நகரக்கு சுல்தான் ஹுஸேன் அரசராக விருந்தார். இவருடைய புத்திரிதான் சாந்த்பீபி. சுல்தானுக்கு சாந்த்பீபி ஒரே பெண் குழந்தையாகையால் அவர் அவளிடத்தில் அதிக பிரியமாயிருந்தார். தாம் தர்பார் மண்டபத்திற்குப் போகும்பொழுது தம்முடன் சாந்த்பீபியை யிட்டுக் கொண்டுபோய் தமதிடத்திலேயே சாந்த்பீபியை இருக்கும்படி சொல்வார். சாந்த்பீபிக்கு புத்தி நுட்பமுண்டு, தைரியமுண்டு. தனக்குத் தெரியாத விஷயங்களைத் தனது தகப்பனாரைக் கேட்டு தெரிந்துகொள்வாள். இவ்விதம் செய்வதில் சிறிதும் பயப்படமாட்டாள். ஆனால் தன் தகப்பனாரிடத்திலும் பெரியோரிடத்திலும் வணக்கமுடையவள். இவளுக்கு தெய்வபக்தியு முண்டு.

சாந்த்பீபி அடிக்கடி தமது தகப்பனாருடன் இருந்து வந்தமையால் ராஜ்யத்தை ஆளுகை செய்யும் முறைகளை யெல்லாம் செவ்வனே கற்றுக் கொண்டாள். இவளது தகப்பனாரும் இவளது விவேகத்தைக்கண்டுகளித்தார். இவளுக்குத் தக்க வயதுவரவே தன் மகளுக்கு விவாகம் செய்விக்க எண்ணினார்.

பிஜப்பூரும் அக்காலத்தில் பாமினி ராஜ்யத்தில் சேர்ந்திருந்தது. பின்னிட்டு ஒரு சுல்தான் அரசுபுரிந்துவந்தார். அவருடைய குமாரர் அலி அதில் ஷா. இவர் கல்வி கற்றவர். நல்ல குடும்பத்தைச் சேர்ந்தவர், அழகுடையவர். தெய்வ பக்தியுள்ளவர். ஆகையால், இவருக்கு தன் அருமை மகளைமணம் செய்துவைக்க விரும்பினார். மேலும் அக்காலத்தில் தக்ஷிண இந்தியாவில் இந்து ராஜாக்கள் மகமதியர்களை எதிர்த்து சண்டை செய்து கொண்டிருந்தார்கள். "பிஜப்பூர் சுல்தான் குடும்பத்திற்கும் தன் குடும்பத்திற்கும் இவ்வித சம்பந்த முண்டானால் இருதேசத்து சேனையும் சேர்ந்து யுத்தம் செய்யின் இந்து ராஜாக்கள் தோல்வி யடைவார்கள். மேலும் இருதேசத்தாரும் சேர்ந்திருப்பதே இதர விரோதிகளுக்கு ஒருவித பயத்தை யுண்டாக்குமல்லவா?" என்று ஆலோசித்துதமது செல்வக்குமாரத்தியை அலிஅதில்ஷாவுக்கு விவாகம் செய்து வைக்க ஏற்பாடு செய்தார். பிஜப்பூர் சுல்தானும் சம்மதிக்கவே அலிஅதில் ஷாவுக்கும்சாந்த்பீபிக்கும் வெகுசிறப்பாக விவாகம் நடந்தது.

விவாகமானவுடன் சாந்த்பீபி தமது தகப்பனரை விட்டுப் பிரிந்து பிஜப்பூருக்குச்சென்று தமது கணவருடன் இல்லறத்தை நடத்தி வந்தாள். மகமதியர்களுக்கும் சில இந்து ராஜாக்களுக்கும் சண்டை நடந்தது. மகமதியர்கள் ஜெயித்தார்கள். அநேக சிற்றரசுள்ள பட்டணங்கள் பிஜப்பூர் சுல்தான் கைவசமாயின.

சாந்த்பீபி தமது உதாரகுணத்துடன்சிற்றரசர்களுடைய பட்டணங்களை யெல்லாம் போய் பார்ப்பாள். ஒவ்வொரு அரசருடைய ராணியையும், ரஜபுத்திரிகளையும் கண்டு பேசுவாள். அவர்கள் தங்கள் ராஜ்யம் சுல்தான் ஆளுகைக்குட்பட்டிருப்பதைக் கண்டு கோபத்துடன் சாந்த்பீபியுடன் பேசுவார்களாம். அப்பொழுது சாந்த்பீபி பொறுமையுடன் அவர்களுடன் பேசி அவர்கள் நட்பை அடைவாள். இவள் சிறிதும் கர்வமின்றி ராஜவம்சத்தைச் சேர்ந்த ராஜ புத்திரிகளுடன் இதமான வார்த்தைகளைப் பேசுவாள். அவர்களுக்குத் தன்னாலியன்ற நன்மையையும் செய்வாள். இவ்விதம் சாந்த்பீபியிருந்தமையால் சிற்றரசர்களெல்லாம் பகையைப்பாராட்டாமல் சுல்தானுடன் சிநேகமாயிருக்க ஆரம்பித்தார்கள்.

ராணி சாந்த்பீபியோ மிகவும் சௌந்தரிய முள்ளவள், இவள் சரீரம் மெல்லியது. இவள் மேனி சுத்தமான மஞ்சள் நிறமுள்ளது. அகண்ட கண்களைப் பார்க்கப் பார்க்க அழகாயிருக்கும். நெற்றிப் புருவம் மெல்லிய கருமையான உரோம முடையது. பவளம் போன்ற உதடுள்ள வாயைப் பார்த்தால் அவள் நிதானமாயும் இனிய குரலோடும் இனிமையான வார்த்தைகளைப் பேசுபவள் என்பதைத் தெரிவிக்கும். விசாலமான நெற்றி இவள் விசேஷஞானமுடையவள் என்பதைத் தெரிவிக்கும். வெளியிற் செல்லும்பொழுது மிகவும் மெல்லிய துணியால் தன் முகத்தை மூடிக்கொண்டிருப்பாள். இது மகமதியர்களுடைய வழக்கம். ஆனால்இது இவளது இயற்கையாய் அமைந்திருக்கும் ராணிக்குத்தகுந்த அழகை மறைக்காது.

குதிரை சவாரி செய்வதில் ராணிசாந்த்பீபி சமர்த்துடையவள். தனது கணவன் யுத்தத்திற்குப் போனாலும் சரி, வேட்டையாடப்போனாலும் சரி அவர் நிழல் பிரியாது அவருடன் போவதுடன் அவர் பக்கத்திலேயே யிருப்பாள். தானும் போர் புரிவாள். வேட்டையும் ஆடுவாள். ராஜ்யத்திலிருக்கும்பொழுதோ தானும் தர்பார் மண்டபத்திற்குச் சென்று ராஜ காரியங்களை யெல்லாம் செவ்வனே கவனித்து வருவாள். யுத்தம் புரிவதில் தைரியத்தைக் கைவிடாள். துணிவு பொருந்திய அநேக வீரச் செயல்களைச் செய்திருக்கிறாள்.

அராபி, பார்ஸி, துர்க்கி முதலிய பாஷைகளைக் கற்று சோல்ஜர்களுடனும், ஜனங்களுடனும் தாட்டியாகப்பேசுவாள், கன்னடமும், மராட்டி

பாஷையும் வெகு நன்றாகத் தெரியும். தனது ஓய்வு நேரத்தில் வர்ண மிட்டு சித்திரம் வரைவாள். பற்பல விநோதப் புஷ்பங்களைப்போல் சித்திரம் வரைவாள். வீணை வாசிப்பதில் சமர்த்தும் புத்தி நுட்பமும் அதிகம். வீணையில் இவளது விரல்கள் படுவதே தெரியாது. அவ்வளவு கைதேர்ந்தவள். மதுரமான பார்ஸீகப் பாட்டுகளையும், இந்திபாஷையிலுள்ள பாட்டுகளையும் இனிய குரலில் பலராகங்களைக்கொண்டு பாடுவாள். இவைகளைக் கேட்க வெகு இனிமையாயிருக்கும். இவளுக்கு தனது கணவரிடத்தில் அத்தியந்த பிரியம். கணவனுடைய இணை பிரியாத அன்புக்கு அளவு கிடையாது.

"அன்பின் வழிய துயிர் நிலை யஃதிலார்க்
கென்பு தோல் போர்த்த வுடம்பு."

அன்போடு பொருந்தியவுடலே வுயிருள்ள வுடலாகும். அவ்வன்பில்லா வுடலே யுயிரற்ற வுடலாகும் என்பதற் கிணங்க ராணியும், ராஜனும் அன்போடு பொருந்தியவர்களாய் இல்லறத்தை நன்றாக நடத்தி வந்தார்கள்.

மேற் கூறிய வண்ணம் சாந்த்பிபி தமது கணவரிடத்தில் மிக்க அன்புடையவளாயிருந்த போதிலும் இவளுக்கு ஒரே ஒரு விஷயத்தில் சந்துஷ்டி சிறிதுமில்லை. மக்களைப் பெறுவதே சிறந்ததன்றோ? குழந்தைகளிருந்தால் அறிவுடைய பெற்றோர்கள் தங்கள் புதல் வரைத்தம் பொருளென்று சொல்வார்கள், தம்மக்களது மழலைச் சொற்களைக் கேட்டு மகிழ்வார்கள். அம்மகளுடலைத் தொட்டு இன்பம் கொள்வார்கள். தம்மக்களறிவுடைமையானது தம்மைவிட உலகத்துயிர்களுக்கெல்லா மினிதாயிருக்குமென்பார்கள், தன் மகனைக் கல்வியில் வல்லவனெனக் கேட்டதாயானவள் பெற்ற காலத்தினும் பெரு மகிழ்ச்சியடையவாளன்றோ? சாந்த்பிபிக்கு குழந்தையில்லாக்குறை ஒன்று தான் விசனத்தை உண்டாக்கி வந்தது.

மனோ உறுதி.

நமக்குரிய நம்பிக்கையில் நாம் ஒரு கற்பாறையைப்போல் ஸ்திரமாய் நிற்போம். நம் உள்ள மூர்த்தியிடம் நாம் ஜாக்கிரதையாயும், நன்றி யுள்ளவர்களாயும் இருப்போம். ஆண்மையும், சத்தியமும், சுய நயங்கருதாமை முதலிய குணங்களை நாம் எடுத்துக்கொள்ள வேண்டியது. அஞ்சாமலும் பின்பாராமலும் மேலே போவோம். மானுஷீய உதவியைத் தேடக் கூடாது. கடவுளின் கருணை ஒன்றையே பார்த்திருக்கவேண்டும். அவர் காப்பாற்றுவார். அவரையே பிரார்த்திப்போம். அவரை மாத்திரமே

சார்ந்திருப்போம். மனிதவர்க்க உதவி நிலவரமானதல்ல. அவர்கள் சுய நயங் கருதுகிறவர்கள், விசுவாசத்துரோகமும் செய்வார்கள். நம் அன்பிற்காகவே நம்மை அன்பாய்ப்பார்க்கும் அவரே நம்பரமோத்தம சிநேகிதர். ஒரு பெரியார் கூறுவது :—

"கடவுளாகிய அவர் உசிதமின்ன தென்பதறிகிறார். இவ்வுண்மை யறியாரெல்லாம் பயனின்றி உரைகள் வழங்கட்டும். இத்தகையரை நாம் துணைக்கொள்வதுமில்லை, விடுவதுமில்லை. நாமோ சர்வேஸ்வரப் பெருந்தகையாரின் ஊழியர்கள். அற்ப மனிதர்களின் கேவலமுயற்சிகள் நம்மதிப்பிற்குக்கீழ்ப்பட வேண்டியவைகளே. மேலே பன்னாட்களாய் வலுமுயற்சி செய்து வந்ததின்பேரில் ஓர் விசேடகுணம் நிர்மாணிக்கப்படுவதாகிறது. அதைரியமாயிருந்து விடாதே. உண்மைக்குரிய ஒரு மொழி ஒரு பொழுதுங் கைவிடக் கூடியதல்ல. வெகு சீக்கிரமாயாவது மிகத்தாமதமாயாவது அது தன்னைத் தாமே காண்பிக்கும். உண்மை, நல்லொழுக்கம், தூய்மை இவை அழிவில்லாதன. உள்ளத் தெளிவுள்ள ஒருவனை என்னிடம் கொடு. நல்வழிப் படுத்தற்கு நான் கூட்டம் விரும்பவில்லை. என் குழந்தாய் துரிதமாய்ப் பற்றிக்கொள். உன் உதவிக்கு ஒருவரையும் கவனியாதே. சர்வஜன உதவியிலும் கடவுள் பெரியவரல்லவா? பரிசுத்தமாயிரு, கடவுளிடத்து நம்பிக்கையை வைத்திரு. எப்பொழுதும் அவரையே சார்ந்திரு. நீ சரியான பாட்டையிலிருக்கிறாய், உன்னையெதிர்த்து வெல்வதொன்றுமில்லை."

நம் ஒழுக்கங்களைச் சீர் செய்வதற்கென்றே சில சமயங்களில் நமக்கு துன்பங்களும், கஷ்டங்களும் வந்து சேருகின்றன. அவைகளே நமக்குப்பரீக்ஷா காரியங்களாகின்றன. அப்பரிக்ஷையில் நாம் தேறவேண்டும் ஒழுக்கத்தை உருவப்படுத்துவதே நமக்கு நன்மைகளாகின்றன என்பதை நாம் அறியவேண்டும். எவ்வளவு அதிகமாக நாம் துன்பத்தை அனுபவிக்கிறோமோ அவ்வளவு சாஸ்தியாக நம் ஆதரணைக்காக நம் தாயை நாம் ஞாபகப்படுத்திக்கொள்ளுகிறோம். இந்தக் காரணத்தினாலேயே பாண்டவர்களின் தாயார் தனக்கு எப்பொழுதும் துன்பத்தையும், துக்கத்தையும் கொடுக்கும்படி குறைவற்ற பரம்பொருளை வேண்டினாள். ஏனெனில் தானொரு பொழுதும் அவரை மறவாதிருக்கக் கூடுமென்றே. பொதுவாய் ஒவ்வொரு விஷயமும் நமக்கு சுலபமாயும் ஆநந்தமாயும் தோன்றும்போது நாம் கடவுளை மறக்கிறோம். ஆதலால் அப்படியான ஆசாரியார் நமக்குத் துன்ப ரூபமாய் வந்து நம்முடைய கடவுளை நமக்கு ஞாபகப்படுத்தும்போது அதுவே ஆனந்தமான காரியம்.

ஹிருதயமூர்த்திக்குத் தொழும்பு செய்வதில் எதிர்க்கப் போதுமான தைரியமுடையவர்களா யிருக்கவேண்டும். "சுவாமி விவேகாநந்தர்"

'என் தலைவர்,' என்ற உபன்யாசத்தின்கண் "உலக முழுதும் உங்களை நொறுக்கிக் கீழே தள்ள விரும்பினாலுங்கூட உங்கள் ஹிருதயமூர்த்திக்கு உழைக்கவும் அவர்க்காக எதிர்க்கவும் கூடும் என்பதை உண்மையில் நீங்கள் நிச்சயிக்கிறீர்களா ?" என்று சொல்லுகிறதை ஞாபகப்படுத்துங் கள். இந்த விதமான உற்சாகமும் ஆன்ம நைவேதனம் செய்யும் தைரியமும் அவசியமாயிருக்கின்றன. கேவல எண்ணமுள்ள மனிதர்களால் உண்மையை அனுபவித்தறிய ஒருபோதும் முடியாது: நம் வாழ்நாள் களில் நமக்கு இட்டப்பட்ட வேலையை நாம் தைரியமாய்ச் செய்து முடிக்க வேண்டும், பயப்படவேண்டாம். தைவீகமுறுதலும் தூய்மையடை தலும் நம் சனன உரிமை. உறுதியுடையவனாய் மேலேமன்றாடு. நிட் காமியாயிருப்பவர்கட்கு யாதொருவரிடமும் ஏன் பயம் வேண்டும்? சுய நயங்கருதலே துன்பத்திற்கும் பயத்திற்கும் காரணம். நிட்காமியா யிருப்பவனுக்கு எந்த வித பாபமுமில்லை. இதை யறிந்து எவ்வித பயங் களிலும் கவலைகளிலுமிருந்து விடுபடவேண்டும். மதக் கோட்பாடுகளில் கற்பது பயமின்மையே. தூய்மையான எண்ணங்களாலும் செய்கை களாலும் ஒருவனுக்கு பயமின்மை வந்து சேரும். கடந்த காலங்கள் சென்றன, இறந்தன. ஆனால் நிகழ்காலம் சீவதிசையிலிருக்கிறது. ஆகை யால் நிகழ்கால நிமிஷங்களில் ஒவ்வொன்றை நிட்காமியமாய்ச் செய்.

கர்ம பாட்டையானது ஞானிகள் கூட அடிக்கடி மயங்கக்கூடிய அவ்வளவு கடினமாயும் வளைவாயு மிருக்கிறது. தளர்ச்சி சில சமையங்க ளில் வருகிறது; ஆனால் நாம் அமைதியாயும் அழுத்தமாயு மிருக்க முயற் சிக்கவேண்டும். கடவுள் வழிகள் மனதிற் கெட்டாதன. நாம் ஜீவதிசை யில் இருக்கும் வரையும் போராடுதலே வேண்டும். நம் தவறுகள் ஆயிரக் கணக்கானாலும் அவசியமில்லை: நாம் இன்னும் கையாளாத புதியபலமும் உற்சாகமுங்கொண்டு எழுந்திருக்கவேண்டும். வாழ்நாள் போராட்டத் திற்குரியது. நாம் ஒவ்வொன்றிலும் தைரியமாய்நிற்க எழுந்திருக்கவேண் டும். நம்மாசாரியரது உபதேசத்தைப் பின்பற்ற முயற்சிக்க வேண்டும். எழுந்திரு,நம்பலயீனங்களைநீக்குவோம். ஆன்மா நித்தியதவமுள்ளது. அத ற்கோ பாசபந்தமில்லை. நாம்யாருக்கும் பயப்படவேண்டாம். முயற்சியுடன் மேலேபோவோம். பயப்படாதேமேலேபோ. உனக்கு பந்தமில்லை. உனக்கு அழிவில்லை. நம்மை, பலயீனர், பொல்லாதவர், பாபி என்று அழைக்கும் படி சிறிது மிடம் கொடுக்கக்கூடாது: நாம் அப்படியில்லை, நாம் பரிசுத்த முடையோம். பூரண புத்தியுடையோம். இப்பாட்டைப் பாடுவோம்.

"ஐயன் திருவடிக் கடைக் கலம்புக்கபின்
எம்பயமங்கே யென்செயக்கூடும்
எல்லாம் வல்ல யிறைவன் கருணைக்
கெல்லையில்லை யதுயாம் பெறுமாறே,

பொல்லார் கூடிப் பழிப்பினும் பழிக்க
வல்லார்கூடி வருத்தினும் வருத்துக
எல்லோருமெமை யென்செயலாமே;
அவரெமக்கருளிய வருள் மொழிகொண்டு
இறப்பினுமவன் புகழ்மறப்பது முண்டோ;
அல்லன்வரினு மருள்வழி தந்தான்
யெல்லையிலின்பம் யெய்துவம்யாமே;
உயிர்க்குயிராய் ஒப்பரும் பொருளை
உள்ளமென்னுமோர் தனிக்குடிலில்
மெள்ளயிருத்தி மேன்மை செய்குவமே
அவரே :—நம்முளத்தலைவர் நம்முயிர்க்கிறைவர்
அவர் தம் :—அருள்களி யென்னுமானந்தக கடவுள்
தெய்வக்குழந்தை தோன்றினரென்னை
இருப்பதும் வாழ்நாள் கழிப்பதும் மனனே.'

ஆகையால் அவர் திருவடிக் கடைக்கலம் புகுந்தபின் சந்தோஷமு மானந்தமுமன்றி பயமென்பதேயில்லை. உண்மையில் அது ஒன்றே அதிர்ஷ்ட மென்பது. உபாசனை செய்வாரே மிகமிக அதிர்ஷ்டசாலி. "நான் சுலபமாய் பாப விமோசனம் என்பதைக் கொடுக்க முடியும். ஆனால் நான் பக்தி (ஆராதனை) என்பதைக் கொடுக்கிறதில்லை; நான் பக்தியைக்கொடுப் பதால் என்பக்தர்கட்கு நான் கட்டுபட வேண்டியவனாகிறேன்" என்று பகவான் கூறுகிறார். உண்மை பக்தியை யொருவர் அடைவதென்றால் அது நிர்வகிக்க முடியாத கடுமையாயிருக்கிறது. அதை அடைந்தவரும் புகழ்ச்சி இகழ்ச்சியைக் கவனியாது அமைதியாய் நிலையிலிருந்து வேலை செய்யக் கூடியவருமே ஆனந்தியாகிறார்கள்.

ஒவ்வொரு மனிதனுடைய வாழ்நாளில் ஒவ்வொரு விஷயமும் துன் பமாயும் கடுமையாயும்தோன்றும் பொழுதுகளைப்பும் போராட்டமுமான சமையங்களே வருகின்றன. இவ்விதமாக நிலைமைகளைக் கடவாமலோ உண்மை வரப்போகிறதில்லை. ஆகையால் நாம் தைரியமாயும் பொறுமை யாயுமே இருக்கவேண்டும். அறிவீனர் நினைப்பதுபோல் இவ்வுலகம் ஓர் வசீகரமான நந்தவனமல்ல. இதுமுற்றும் முள்ளுகளால் நிறைந்துள்ளது. இதில் மெத்த மெத்த சாக்கிரதையாய் நாம் உலாவுதல் வேண்டும். விழிப் பாயிருப்பது நன்மைக்குமாத்திர மல்ல, அம்மூர்த்தியின் அபிவிருத்திக்கு நிச்சயமாக அவசியமானது. நாம் விழித்திருக்கும்போது திருடர்கள் நம் அறையில் நுழையமுடியாது. ஆகையால் எப்பொழுதும் சாக்கிரதையா யும் விழிப்பாயு மிருக்கப் பிரயாசைப் படவேண்டும். பின் நம் பொக்கி ஷத்தை யிழக்கமாட்டோம். ஆகையால் நாம் பேசி வந்தவைகளி லெல் லாம் உன்னிடத்துள்ள அம்மூர்த்தி யிடத்தும் உறுதியான நம்பிக் கை வை.

கமலத்தன்னை.

ராஜபக்தி.

(210-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

கலாவதி சொல்லுகிறாள்.

எதுகுலன் வாசற்படியேறிக் கதவைத் தட்டவும், வழக்கம்போல் கலாவதி கதவைத்திறந்தாள். எதுகுலனைக்கண்டதும் அவளுக்குண்டான சந்தோஷத்துக்கு அளவில்லை. "ஓ! ஹோ!! எதுகுலதிலகரா!! வாருங்கள்! வாருங்கள்!! உள்ளேபோகலாமே!" என்றாள். எதுகுலன் "சந்தோஷம்; அப்படியே செய்வோம்" என்று சொல்லித் தலைகுனிந்து உள்ளே சென்றான். முன்னால், எதுகுலன் பிரதிநிதியுடன் முதல்நாள் பேசிய அறைக்குப்போய்ச் சேர்ந்தனர் இருவரும். அங்கே ஒரு நாற்காலியில் எதுகுலனை உட்காரச்சொல்லி, கலாவதி "ஐயா, புண்யாத்மாவே!! உமக்கு வந்தனம்! வந்தனம்!! அத்யுக்ரமான அக்னியில் நான் விழுந்து, புழுப்போல் வெந்துபோகாமல், என்னைக்காத்துரக்ஷித்த உமது நன்மைக்கு என்ன கைமாறு செய்யப்போகிறேன் ஏழையாகிய நான்? உம்மைக்கண்டு நேரில் உமக்கு வந்தனமளிக்காமல் இதுவரையில் என் மனம் புண்பட்டு வருந்திற்று. உம்முடைய தைரியத்தை நான் எவ்விதம் கொண்டாடுவேன்——" என்றிப்படி பலவாறு மனதாற அவன் நல்ல குணங்களைப்புகழ்ந்தாள். அதினும் பதின்மடங்கு அவளுடைய கண்கள் பேசாமலே அவளுடைய நன்றியறிவை வெளிப்படுத்தின. அவள் மனத்திலோ நன்றியறிவென்கிற ஒரு எண்ணம் தவிர வேறு எண்ணம் இருப்பதற்கே இடமில்லாமல் போயிற்று.

எதுகுலன் உள்ளுக்குள் சந்தோஷத்துடன் "அம்மா! ஏதோ நான் செய்த அற்பகாரியத்தை நீங்கள் வெகு அதிகமாய்ச் சிலாகிக்கின்றீர்கள்!! அப்படிச் செய்யவேண்டிய அவசியம் உண்டென்று எனக்குத்தோன்றவில்லை. அக்கொடிய நிலைமையில் நீங்கள் இருந்தபோது எவர்தான் மனமிறங்கி உதவிசெய்யாமல் சும்மாவிருத்தல்கூடும்? அங்கிலையில் மனிதரின்றி மிருகமிருப்பினும் நான் அவ்விதமே முன் சென்று உதவி செய்திருப்பேன். புருஷனென்று பெயர்படைத்தவன் எவனும், உயிரைத் திரணமாக எண்ணி,நான் செய்தமாதிரியே துணிந்து காப்பாற்றியிருப்பான். சந்தேகமில்லை. நான் உங்களைக் காப்பாற்றாதிருப்பின் என்னைப் புருஷனென்று உலகத்தார் மதிக்கக்கூடுமா? பேடியிலும் பேடியென்று நான்போகும் திசையைக்கூடத் திரும்பிப்பார்க்கமாட்டார்கள் மனிதர்கள்." என்று பதிலுரைத்தான்.

"நீர் செய்த இப்பெரிய உபகாரத்துக்குப் பிரதியாக ஏதாவதுகொஞ்சம் பிரதியுபகாரம் செய்யக்கூடுமாயின்—" என்பதற்குள், எதுகுலன்,

"அம்மா! உங்களுக்குச் கொஞ்சமேனும் பிரயாசமேவேண்டாம். நான் செய்த காரியம் நீங்கள் நினைக்கிறபடி அவ்வளவு தூரம் மெச்சத்தக்கதும் அன்று. நீங்கள் உமது தகப்பனாரிடம் சொல்லி ஏதாவது உபகாரம் செய்வதாக எண்ணும்பக்ஷத்தில், நீங்கள் எண்ணும் காரியமும் பிரயோஜனப்படாது. நான் இப்பொழுதுள்ள விஜ்ஜலவீரனிடம் எவ்விதமான உத்தியோகத்தையும் வகிக்கமாட்டேன். ஆகையால் அவ்விதமாய் நீங்கள் பிரயத்தனம் செய்வது வீணாகும்: தயவுசெய்து அவ்விதமான பிரயத்தனங்களை நிறுத்திவிடும்படி கேட்டுக்கொள்ளுகிறேன்" என்றான்.

"நீர் இவ்விதம் பதில் சொல்லுவீர் என்ற சம்சயம் எனக்கு இதற்கு முன்னேயே உண்டு. அதற்காக உம்மை நோவதில் பயனென்ன? இராஜத்துரோஹிகள் என்று உம்மைப் போன்றவர்கள் சொல்லுகிறார்களே, அவர்களில் பல்பேர், கூடுமானால் இன்றைக்குக் கூட குடியரசுக்காரர் கக்ஷியை விட்டு அரசன் கக்ஷியைச் சேர்ந்து கொள்ளத் தயாராய் இருக்கின்றனர். ஆனால் அவ்விதம் செய்வதற்கு எத்தனையோ கஷ்டங்கள் இருக்கின்றன......சரி; அது கிடக்கட்டும்; நீர் எங்கே குடியிருப்பது?"

எது: "இவ்வனந்தரத்தில் மற்றொரு கோடியில், என் பாட்டனாருடைய வீட்டில் குடியிருக்கிறேன்."

கலாவதி:—"நீர் மாளிகையில் வளர்ந்ததாக என் தகப்பனாரிடம் சொன்னீர் அல்லவா?"

எது: "ஆம் அங்கே தான் வளர்ந்து வந்தேன், நரசிம்ம மல்லவீரர் கொண்ட நகரில் படுமளவும் அங்கேயே இருந்தேன்."

கலாவதி:—"நீர் அவ்விடத்திலேயே கல்வி கற்று வந்தீர் அல்லவா?"

எதுகுலன்:—"ஆம்."

கலாவதி:—"நீர் மாளிகையில் வளர்ந்து மாளிகையில் கல்வி கற்றவரானால் உம்மை வனபால ராக்கவா நரசிம்ம வீரர் எண்ணியிருந்தார்?"

எதுகுலன்:—சற்று முகம் சிவந்து "இல்லை, நான் சிறந்த போர் வீரனாக வேண்டுமென்பது அவரெண்ணம்."

கலாவதி:—"உமக்கும் நரசிம்ம வீரருக்கும் ஏதாவது உறவுண்டோ?"

"அதெல்லாம் ஒன்றுமில்லை"யென்று அதிருப்தியுடன் பதில் சொல்லி விட்டுத்தன் நாற்காலியிலிருந்து எழுந்து விட்டான். ஏனெனில் இப்படிக் குறுக்கு வெட்டு வெட்டில் பல கேள்விகள் கேட்பதைப்பார்த்து எதுகுலனுக்கு அவ்விடத்தில் இருக்கப்பிடிக்கவில்லை. மேலும் மிதமிஞ்சி இராஜத்துரோஹிகளுடன் பேசுவது தன் க்ஷேமத்துக்கு அபாயமென்று எண்ணி, எழுந்துபோகப்பிரயத்தனம் செய்துகொண்டே, "இப்பொழுது

நரசிம்மவீரர் உயிரோடிருப்பின், அரசனுடைய ஸ்திதி வேறுவிதமாய் இருந்திருக்கும். நானும்—நானும் அரசனுடைய இராணுவத்தில் ஓர் போர்வீரனாய்ச் சேர்ந்திருப்பேன். சந்தேகமேயில்லை. அதைப்பற்றிப் பேசுவதில் பயனென்ன...நான் போவதற்குமுன் உங்களைச் சிலகேள்விகள் கேட்கவேண்டும். உமது வம்சத்தார் எவர்?"

"என்தாய் வம்சத்தார் குலோத்தமர்கள்; ஸ்ரீஅனந்த அசலகுலோத்தமர் எனது அம்மான். அவரை உமக்குத் தெரியுமோ?"

"அப்படியா! அவர் நரசிம்மமல்லர் போலவே உயர்குடியிற் பிறந்தவர், தென்மேற்கு நாடுகளுக்கு அதிபதியாய் இருந்தவர்."

"ஆம்! ஆம்!!"

"அவ்வளவு உயர்ந்த வம்சத்தில் பிறந்த நீங்கள் தாழ்ந்த நிலைமையில் இருக்கும் என்னை ஒரு பொருட்டாக எண்ணி இவ்வளவு தூரம் தயவுசெய்து பேசியதற்கு மிகவும் வந்தனம். தாயே! போய் வருகிறேன்; மறுபடி ஒருமுறை வந்தனம்,தயவுசெய்து உத்தரவு கொடுக்கவேண்டும்."

"ஐயா! கருணைக்கடலே!! நீர் போகுமுன் மறுபடி ஒருமுறை உமக்கு மனதார வந்தனமளிக்கின்றேன்—இந்தப் பயனில்லா உயிரைக் காப்பாற்றிய உமக்கு ஈசன் அருள்புரிவாராக!!—என் தகப்பனார் வந்தவுடன் தயவுசெய்து இன்னொருமுறை இங்கே வரவேண்டும். உம்முடைய தைரியத்தை அவர் தினந்தோறும் புகழ்ந்துபேசுகிறார். உம்மை அதிக மரியாதையாய் நடத்துவார் என்பதற்குச் சந்தேகமில்லை—பார்ப்பதற்கு அவர் மூகம் சிரிப்பில்லாமலும், கடுகடுப்பாயும், விசனகரமாயும் இருப்பினும், அவர் மனது எவ்வளவு நல்லதென்பது அவருடன் பழகினவர்களுக்கே தெரியவரும். என்தாய் இறந்தபின்னர் அவர் சிரிப்பதே அபூர்வமாய்விட்டது."

என்பதற்குள் எதுகுலன் அறையின் வாசற்படியண்டை நின்றுகொண்டு "இருக்கலாம்! நான் மனதார வெறுக்கும் கக்ஷியைச்சேர்ந்து, விஜ்ஜலனிடத்தில் உத்யோகம்பெற்று, அவனுக்குக்கீழே உழைப்பவரிடத்தில் எவ்வளவுதூரம் நல்ல அபிப்பிராயம் படக்கூடுமோ, அவ்வளவு தூரம் அவரை மரியாதையாய் மதிக்கின்றேன். இதற்குமேல் நான் என்ன சொல்லக்கூடும்? சாத்தியமில்லை." என்றான்.

"ஐயா, எனக்குத்தெரிந்த இரகசியங்களையெல்லாம் உம்மிடம் சொல்லமுடியாது. இல்லாவிட்டால் விஜ்ஜலன் கக்ஷிக்கும் என் தகப்பனருக்கும் உள்ளசம்பந்தம் சரியாய்த்தெரியும். சுருக்கமாய்ச் சொல்லுவோமானால் என் தகப்பனாரும், அவருடைய சில சினேகிதர்களும் விஜ்ஜலருடைய நெருங்கிய இஷ்டர்களென்று நீர் எண்ணவேண்டாம். இதை

நீர்மட்டும் அறியத்தக்கது. இது உண்மையென்று நான் மனதாறச் சொல்லக்கூடும்.”

“அப்படியிருப்பின் எனக்கு அவரிடம் மரியாதை அதிகமாகின்றது ஆனால் ஏன் அவர் விஜ்ஜலனிடத்தில் உத்தியோகம் செய்யவேண்டும்? விட்டுவிடலாமே?”

“விட்டுவிடலாம், உண்மையே; இவர் விடுவதானாலும் இவரையார் விடுகிறார்கள்? ‘குடியரசு குடியரசு’ என்றுசொல்லி, ஒவ்வொரு சுத்த வீரனையும் சிக்கவைக்கின்றார்கள் அல்லவா? உண்மையாகவே விஜ்ஜலன் யார்யாரிடத்தில் சந்தேகப்படுகிறானோ, அவர்களுக்கு ஒவ்வோர் உத்தியோகம்கொடுத்து அப்பால் விலக்கிவிட்டான். வேண்டாம் என்றாலோ ஆபத்து. என் தகப்பனாரும் விஜ்ஜலனிடத்தில் அகப்பட்டுக்கொண்டு கஷ்டப்படுவதைப்பார்க்கிலும் இவ்வனாந்தர வாசியென்று வந்துவிட்டார். அவர் மனதுக்கு விரோதமாய் எத்தனையோ காரியங்கள் நடந்ததுபற்றி அவற்றை யெல்லாம் பார்த்துச் சகித்துக்கொண்டு கல்யாணபுரியில் இருப்பதைவிட வனவாசம் போவதுமேலென்று இங்கே வந்து விட்டார். இந்த உத்தியோகத்தால் அவருக்குச் சேனையாவது, பலமாவது, அந்தஸ்தாவது, புகழாவது உண்டா? இந்த ஆளில்லாக் காட்டில் அவருடைய சாமர்த்தியம் வீணாகி, இரும்பு துருப்பிடிப்பதுபோல், பலமற்றுப் போகட்டுமென்று தள்ளிவிட்டான் விஜ்ஜலன்.”

“இங்கே அவர் ஒன்றும் செய்ய முடியாதென்பது உண்மையே. ஆனாலும் என்னையும் என்னைப் போன்றவர்களையும் தண்டிக்கக் கூடுமல்லவா?” என்றான் புன்சிரிப்புடன்.

“என் தகப்பனாரைப் பார்ப்பதற்கு மறுபடி எப்பொழுது வருகிறீர்?” என்றாள், கேள்விக்கு நேராய் பதில் சொல்ல இஷ்டப்படாமல்,

“எப்பொழுதென்று நிச்சயமாய்ச் சொல்லமுடியாது. திருட்டுத்தனமாய் மிருக வேட்டையாடும் மனிதர்கள் விஜ்ஜலப்பிரதிநிதியின் முன் வருவது தப்பல்லவா? ஒருக்கால் என்னைத் திருடனென்று வனபாலர்கள் பிடித்து இழுத்துக்கொண்டு அவரிடம் கொண்டு வந்தால் அப்பொழுது பார்த்துக்கொள்ளுகிறேன். அச்சமயத்தில் கட்டாயமாய்ப் பார்க்கவும் வேண்டியதுதானே!!” என்றான் சலிப்புடன்.

“மிருகங்களை வேட்டை யாடவேண்டாம், ஐயா! அப்படி நீர் வேட்டையாடினாலும் ஒருவரும் உம்மைத் தொந்தரவு செய்யமாட்டார்கள். உம்மை எவராகிலும் தொந்தரவு செய்வதானால் என் தகப்பனார் இராஜப்பிரதிநிதியாய் இருந்து பயனென்ன? போய்வாரும்;” என்றாள் கலாவதி.

எதுகுலனும் மரியாதையாய்த் தலைகுனிந்து விடை பெற்றுக் கொண்டு வெளியே போனான்.

வெளியே வந்து, அச்சல பாரிஜாதனைக் கண்டதும் அவன் "ஐயா! நீர் வந்து நேரமாயிற்றுப் போலேயிருக்கிறது. இந்நேரம் கலாவதியம்மாளிடத்தில் பேசிக்கொண்டிருந்தீரா? எனக்கு மிகவும் சந்தோஷம்; இந்த மரியாதையே உமது செல்வாக்கை இப்பிராந்தியங்களில் அதிகப்படுத்தும்—நீர் வனத்தில் சந்தித்த தடியன், உம்மைத் திருடனென்றும், மான் வேட்டை யாடுகிறவனென்றும், ஆகையால் குற்றவாளியாக்க வேண்டுமென்றும் சொன்னான். நான் அவனைப் பேசவொட்டாமல் தடுத்து, நானே உம்மைப் பல தடவைகளில் வேட்டைக்கு அழைத்துப் போவது வழக்கமென்றும், இவ்வனத்திலேயே உம்மைப்போல் வில்லாளி இல்லை யென்றும், இவ்விஷயமெல்லாம் பிரதிநிதியாருக்கும் தெரியுமென்றும், சொல்லி யனுப்பினேன். நான் மணியகாரனானபடியால், எனக்கு பயந்து, இந்தப் பாதகர்கள் உம்மைத் தொந்தரவு செய்யமாட்டார்கள்" என்றான்.

"சந்தோஷம் பாரிஜாதா! எல்லாம் விதிப்படி நடக்கின்றது? விதிக்கு மீறி ஒன்றும் நடக்கப்போகிறதில்லையே!!"

பிறகு எதுகுலன் தன் வீட்டில் நடந்த விருத்தாந்தங்களையும், செஞ்சுப் பிள்ளையைக் குழியில் இருந்து எடுத்த விதத்தையும் விஸ்தாரமாய்ச் சொல்லவே, பாரிஜாதனுக்கு வெகு வினோதமாய் இருந்தது. சிறிது நேரம் பேசிய பின்னர், எதுகுலன், "நான் வனத்தில் கண்டேனே அந்தவனபாலன் பேர் என்ன?" என்று கேட்டான் பாரிஜாதனை.

"ஜேடன் க்ருப்பண்ணன். இந்த சேனையைவிட்டு வந்தவன். பேரும் சரியாய்த்தான் இருக்கின்றது, முகத்துக்குத் தக்கபடி!! அவன் முகம் அப்படியிருக்கின்றது பார்த்தீர்களா?"

"அவன் முகமா? அவன் முகமே அவன் அயோக்கியன் என்று காட்டுகின்றதே!!"

"ஆனால் அவனைப்பற்றி எனக்கு ஒன்றும் தெரியாது. வந்து 10, 15 நாள் தான் ஆச்சுது: அவ்வளவு தான்."

"ஆனாலும் அவன் ஒருவரிடமும் பக்ஷமாய் இருப்பான் என்று எனக்குத் தோன்றவில்லை, அப்பா! சோறு போடும் கையைத் திரும்பிக் கடிக்கும் கீழ் ஜாதி நாயைப் போன்றவனோ என்னவோ, பாரிஜாதா!! நீ ஜாக்கிரதையாய் இரு! அப்பா!!" என்றான் எதுகுலன்.

எதுகுலன் அன்றிரவு பாரிஜாதன் குடிசையிலேயே தூங்கிவிட்டு, விடியற்காலம் கொஞ்சம் ஆகாரம் பண்ணிக்கொண்டு, தன் ஆயுத சமேதனாய் 'உடும்பையும்' கூட்டிக்கொண்டு, தன்னில்லை நோக்கிப்புறப்பட்டான்.

குடும்ப சம்ரக்ஷணையும் சுகாதாரமும்.

ஜலம்

அசுத்த ஜலத்தால் உண்டாகும் கெடுதிகளோ பல; அசுத்த ஜலத்தில் காலரா, விஷசுரம் முதலியவைகளை உண்டாக்கக் கூடிய க்ருமிகளிருக்கும். அந்த ஜலத்தைக் குடித்தால் அதிலுள்ள க்ருமிகள் தேகத்திற்குள் சென்று பல க்ருமிகளாகின்றன. இவ்விதம் க்ருமிகளால் பற்பல வியாதிகள் உண்டாகும். ஆகையால் ஜனங்கள் ஒரு ஊரிலிருந்து மற்ற ஊருக்குப் போனால் அங்கேயும் ஜலத்தைக் காய்ச்சி குடிக்கவேண்டும்.

ஜலத்தை சுத்தம் செய்யும் வகை,

ஊற்றுஜலம், ஆழமான கிணற்றின் ஜலம், மலைப்பிரதேசத்திலுள்ள ஏரிஜலம், மழை ஜலம்,சமையல் முதலியவைகளுக்குரியதே. சென்னையில் குழாய்களின் மூலமாய் வருகின்ற ஜலமும் சமையலுக்கு நல்லதுதான். ஆனால் இதில் சிற்சில சமயங்களில் அழுக்கு தென்படுகிறது. ஆகையால் இந்த ஜலத்தை வடிகட்டிய பின் உபயோகிப்பது மிகவும் நல்லது.

ஜலம் அசுத்தமாயிருந்தால் பின் வருமாறு அதை சுத்தி செய்து கொள்ளவேண்டியது.

ஜலத்தை சுமார் 10 அல்லது 15 நிமிஷம் வரையில் கொதிக்க வைக்க வேண்டும். ஜலம் கொதிக்கும் பொழுது அதிலுள்ள க்ருமிகள் இறந்து விடும். இவ்விதம் அடிக்கடி செய்து வந்தால் அசுத்த ஜலம் சுத்த ஜலமாய் விடும். கொதிக்க வைத்த ஜலத்தைத் திறந்து வெகுநேரம் வைத்திருக்கக் கூடாது. அவ்விதம் வைத்திருந்தால் அப்பாத்திரத்தில் தூசி விழும், மேலும் வேறு விதங்களால் ஜலம் அசுத்தமாய் விடும். காய்ந்த ஜலத்தை நன்றாக மூடிவைக்க வேண்டும். கொதிக்க வைத்த ஜலம் நாவிற்கு உருசியாயிராது. ஆகையால் கொதிக்க வைக்காத ஜலத்தை அநேகர் குடிக்கிறார்கள். அவ்விதம் செய்வதால் பற்பல வியாதிகள் உண்டாகின்றன. நாம் ஒரு ஊரை விட்டு மற்றொரு ஊருக்குப் போனால் அங்குஜலத்தை நன்றாகக் கொதிக்கவைத்து குடிக்க வேண்டும். அவ்விதம் செய்யாவிடின் ஜலதோஷம், தலைவலி முதலிய நோவுண்டாகும், சுரமுண்டாகும். அந்த வூரில் காலரா விஷசுரம் முதலிய வியாதிகளிருந்தால் அவைகளும் வரும்.

வீட்டில் இரண்டு மூன்று நாள் வைத்திருக்கும் ஜலத்தை உபயோகிக்கக்கூடாது.ஜலத்தில் கையைப் போடக்கூடாது. சுத்தமான பாத்திரத்தை உபயோகிக்க வேண்டும். ஜலத்தை எப்பொழுதும் மூடி வைக்க வேண்டும்.

குழந்தைகளுக்கு வேண்டிய விஷயங்கள்.

1. குழந்தைகளைத் தாய்மார்கள் வெகு ஜாக்கிரதையாகக் காப்பாற்றி வர வேண்டுமென்பது தாய்மார்களுக்குத் தெரியும். நமது தேசத்தில் குழந்தைகளுக்கு ஸ்நாநம் செய்து வைக்கும் பொழுது அதிகசூடுள்ள ஜலத்தை உபயோகிக்கிறார்கள். இது மிகவும் தப்பு. இவ்விதம் செய்வதால் குழந்தைக்கு அபாயம் நேரிடுவதுண்டு. ஆகையால் தாய்மார்கள் அதிக சூடில்லாத ஜலத்தை உபயோகித்து வரவேண்டும்.

குழந்தைகள் மூன்று அல்லது நான்கு வயதானதும் தாய்மார்கள் அவைகளின் தேக சுத்தத்தைப்பற்றி அதிகமாகக கவனிக்கிறதில்லை. இரண்டு நாளைக்கொரு தடவை சிலர் தங்கள் குழந்தைக்கு ஸ்நாநம் செய்விக்கிறார்கள். இது தப்பு. தினம் குழந்தைகள் ஸநாநம் செய்து வரவேண்டும். அப்படி செய்து வந்தால் தான் அவர்களுடையதேகம் சுத்தமாயிருக்கும். ஆனால் சிறிய குழந்தைகளாச்சே, ஜலதோஷம், சுரம் முதலியவைகள் வந்து விடுமே என்று சிலர் சொல்வார்கள. இது உண்மைதான். ஜலத்தைக் காயவைத்து அதில் ஸ்நாநம்செய்யச் சொல்லலாம்.

குழந்தைகளுடைய தோல் மிகநுட்பமானது. மெல்லியது. ஆகையால் எரிச்சலை யுண்டாக்கும்படியான சோப், சீக்காய் முதலியவைகளை உபயோகிக்கக் கூடாது. நல்ல கடலை மாவு, பயிற்றும்பருப்புமாவு, முதலியவைகளுடன் கஸ்தூரி மஞ்சள் கொஞ்சம் சேர்த்து மெதுவாகத் தடவலாம். அவர்கள் ஸ்நாநம் செய்தவுடன் உலர்ந்த மெல்லிய துணியால் அவர்கள் தேகத்தை நன்றாகத் துடைக்க வேண்டும்.

குழந்தைகளுக்கு எப்பொழுதும் அழுக்கில்லாத உடுப்புகளைத் தர வேண்டும். சிறிதும் அழுக்கு அதில் இருக்கக்கூடாது. அவ்விதம் குழந்தையின் மீதுள்ள உடுப்பில் அழுக்கிருந்தால் அதை எடுத்து விட வேண்டும். நல்ல உடுப்பைத் தரித்துக் கொள்ளும்படி சொல்லவேண்டும். இவ்விதம் குழந்தைகள் சுத்தமாயிருந்தால் வியாதி ஒன்றும் வராது.

சாரதாம்பாள்.

(224-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.)

6-வது அத்தியாயம்.

கோவிந்தசாமிபிள்ளை பெண் "கண்ணம்மாள்" விவாகத்தைநாமும் போய்ப் பார்ப்போமென்று சிலர் சொல்லும்பொழுது கதிரவனும் கிழக்கு திக்கில்உதித்தான். கோவிந்தசாமி பிள்ளை மாளிகைக்கெதிரில்பல விதமாக அலங்காரம்செய்யப்பட்டு, அநேகவிதமான வாத்திய கோஷங்கள் நடந்து கொண்டிருந்தன. ஒவ்வொருவரும் தங்கள், தங்கள், நூதனஉடைகளையும், நகைகளையும், அணிந்து கொண்டு வழி நடக்கலானார்கள்,

கோவிந்தசாமி பிள்ளையைப்போல் இவ்வளவு விமரிசையாக ஒருவரும் விவாகம் நடத்தவேயில்லை யென்றும், சிலர் ஓ! ஓ! நானும் கடன் வாங்கி செய்ய வேண்டுமென்றால் இதைவிட அதிகமாகவே செய்வேனென்போரும், இன்னும்பலபேர் பல விதமாகப் பேசிக்கொண்டே நடந்தார்கள்.

திங்கட்கிழமை காலை 9-மணிக்கு தாரா முகூர்த்தம் முடிந்து, தம்பதிகளைப் பல பெரியோர்கள் யாவரும் ஆசீர்வதித்துவிட்டு, தங்கள் தங்கள் இல்லம்நோக்கிச்சென்றார்கள். அன்றுசாயரக்ஷை மாலை4-மணிக்குகோவிந்தசாமி பிள்ளைமாளிகையில் "பாகவதர்" புள்ளாங் குழல் (Flute) எனப் பல பேர் பல விதமான வஸ்திரங்களணிந்து கொண்டு சென்று கொண்டிருந்தனர். மாளிகை பூராவும் ஜனங்கள் நிரம்பி, வெகு கூட்டமாகவிருந்தன. ஒருவர்மே லொருவர் விழுந்துகொண்டு சத்தம் செய்து கொண்டிருந்தனர். வெளியில் சென்றிருந்த கோவிந்தசாமி பிள்ளை வந்தார். அவரைக் கண்டவுடன் தனவந்த பூபதியார் "ஏன் ராம்ச்சந்து" வரவில்லையோ? எனக்கேட்டார்.

இல்லை அவருக்கு ஏதோ கொஞ்சம் உடம்பு சௌக்கியமில்லையாம். ஆதலால் வருவதற்கு முடியாததைப்பற்றி, மன்னிக்கும்படி வேண்டுகிறேனெனக் கேட்டுக் கொண்டார். சரி, இனிகச்சேரி நடக்கட்டுமே என்றார் கோவிந்தசாமிபிள்ளை. உடனே பலவிதமானகீர்த்தனைகளும் ஜாவளிகளும் தேவாரங்களும் பாகவதர் அவர்களால் பாடப்பட்டன. ஒவ்வொருவரும் ஆனந்தத்தால் குதித்தார்கள். பல பேர் கண்களில் ஆனந்த பாஷ்பம் சொரிந்தன. ஆ! ஆ! இப்பேர்ப்பட்ட கச்சேரியை நாங்களிது வரை பார்த்ததே இல்லையென பாகவதர் அவர்களைக் கொண்டாடினார்கள். கச்சேரியும் ஒருவாறு முடிந்து, அவரவர்கள் பல விதமான சந்தோஷத்துடன் தங்கள் தங்கள், மாளிகைக்குச் சென்றார்கள்.

பெரியண்ணன் கேஸ் நடந்து ஒருவாரமாய் விட்டது. இப்போது முன்னையைவிட அதிகஜனங்கள் கச்சேரியில் கூட்டமாகவிருந்தார்கள். ஒவ்வொருவரும் குசு, குசு, வெனப் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். பெரியண்ணன் கேஸ் எடுக்கப்பட்டு, பெரியண்ணனைப் பெட்டியின் பேரில் நிறுத்தப்பட்டது. கோர்ட்டாரால் தான் சொல்வது யாவும் சத்தியம் என்று பெரியண்ணனிடம் வாக்கு மூலமீ வாங்கப்பட்டதும் துரைத்தன வக்கீல் அவனை அடியில் கண்டபடி விசாரிக்கத்துடங்கினர்.

துரைத்தன வக்கீல்:—உமது பெயரென்ன?

பேரியண்ணன்:—எனது பெயர் பெரியண்ணன்.

து. வக்கீல்:—உமது தொழிலென்ன?

பேரிய.—கூலி ஜீவனம்.

து. வக்கீல்—நீ கொலை செய்த பெண்ணை அறிவாயா?

பேரியண்.—நான் கொலை செய்யவுமில்லை. அப்பெண்ணும் எனக்குத் தெரியாது.

து. வக்கீல்—கொலை நடந்தவிடத்திற்கு என்ன காரணத்தைக் கொண்டு சென்றிருந்தாய்?

பேரியண்.—எல்லோரையும் போல நானும் வேடிக்கைப பார்க்கச் சென்றிருந்தேன்.

து. வக்கீல்—உண்மையாக நீ, அப்பெண்ணைக் கொலை செய்ய வில்லையா?

பேரியண்.—இல்லை.

து. வக்கீல்—பின் எவ்விதம் உன் உடுப்புகளில் இரத்தக்குறி உண்டாயிற்று?

பேரியண்.—அம்மாளிகையில் நின்று பார்த்துக் கொண்டிருந்த பொழுது என் தேக பல ஈனத்தால் நிற்கமுடியாமல் உட்கார்ந்தேன். ஏதோ, தண்ணீரைப்போல ஜில்லென்றிருந்தது. எழுந்து பார்த்ததில் இரத்தத்தால் தோய்க்கப்பட்ட சேலையென்றெனக் கண்டு பயங்கொண்டேன். அவ்விரத்தம் என் உடைகளில் உண்டாயிருக்கிறது.

து. வக்கீல்—போன வருஷத்தில் சுப்பய்யர் வீட்டில் கொள்ளை அடித்தவன் நீ தானே?

பேரியண்—ஆம்.

து. வக்கீல்:—கெங்காதரர் வீட்டில் குழந்தையைக் கொன்று, நகைகளைத் திருடப் பிரயத்தனம் செய்தவன் நீ தானே?

பேரியண்—ஆம்.

துரைத்தன வக்கீல்—இதற்கு முன் எத்தனை தரம் தண்டனை யடைந்திருக்கிறாய்?

பேரியண்—மூன்று தரம் தண்டனை யடைந்துள்ளேன்.

து. வச்கீல்—இப்போது உன் பேரில் போலீசார் பார்வையுண்டா?

பேரியண் —ஆம் என் பேரில் போலீசார் பார்வையுண்டு.

து. வக்கீல்—நீ கேடி தானே?

பேரியண்—ஆம்.

து. வக்கீல்—நீயே ஒரு சமயம் முன்போல பொருள்களை அபகரிக்க அந்த மாதைக் கொன்றிருக்கக் கூடாதோ?

பேரியண்—ஐயா, நானென்றும் இக்கேஸில் தலையிடவேயில்லை. இது சத்தியம் எனத்தொப் பென விழுந்தான்.

உடனே அவனை அப்புறப்படுத்தினார்கள். பின் சாக்ஷிகளை விசாரணை புரிய சாக்ஷிகளைக் கூப்பிட ஆரம்பிக்கப்பட்டது.

முதல் சாக்ஷி, வீராசாமி நாயுடு, வீராசாமி நாயுடு, எனக் கோர்ட்டு சேவகன் கூப்பிட்டான். வீராசாமி நாயுடு வந்தவுடன் அவர் பெட்டியின் மேல் நிறுத்தப்பட்டார். கோர்ட்டாரால் சொல்வது யாவும் சத்தியம் என வாக்கு மூலம் வாங்கப்பட்டது.

து. வக்கீல்—ஐயா, உமது பேர் வீராசாமி நாயுடா?

வீராசாமி நாயுடு—ஆம்.

து. வக்கீல்—நீர் எத்தனை வருஷ காலமாக இப்போலீஸ் உத்தியோகத்திலிருந்து வருகிறீர்?

வீராசாமி நாயுடு—சுமார் 10 வருஷ காலமாகவிருந்து வருகிறேன்.

து. வக்கீல்—பெரியண்ணனை உமக்குத் தெரியுமோ?

வீராசாமி நாயுடு—ஆ! ஆ! நன்றாகத் தெரியும். அவன் ஓர் பெரிய கொள்ளைக்காரன். பல கேஸ்களிலும் அவனைப்பிடித்து தண்டனை செய்திருக்கிறேன்.

து. வக்கீல்—இக்கேஸில் அம்மாதை அவன் கொன்றதைப் பார்த்தீரா?

வீராசாமி நாயுடு—இல்லை. நான் மாளிகைக்குள் நுழையும் போதே அங்கு சவத்தைக் காணோம். இவன் என்னைக் கண்டவுடன் பயந்து வீரிட்டுக்கத்தினதாலும் வேஷ்டிகளில் இரத்தக்குறி யிருந்ததாலும், இவனைச் சந்தேகத்தின் பேரில் பிடித்து சிறை செய்தேன். நேற்றைய தினம் அம்மாளிகையைப் பரிசோதித்துப் பார்த்ததில் கொல்லப்பட்ட அப்பெண்ணின் சவமும் கிடந்தது. அதை இவன் முன்பு காட்டியதில் நானே கொன்றவனென ஒப்புக்கொண்டான்.

து. வக்கீல்—தான் கொன்றதாக ஒப்புக் கொண்டானா?

வீராசாமி நாயுடு—சந்தேகமில்லாது ஒப்புக் கொண்டான்.

சரி, இரண்டாவது சாக்ஷி, மரகதம் பிள்ளை, மரகதம் பிள்ளை எனச் சேவகன் கூப்பிட்டான். நெட்டையும், பருமனுமான ஓர் மனிதன் பெட்டியின்மேல் நின்றான். கோர்ட்டு முன் நான் சொல்வது யாவும்சத்தியம் என வாக்கு மூலமளித்தான்.

து. வக்கீல்:—ஐயா, உமது தொழிலென்ன?.

மரகதம் பிள்ளை:—மளிகை வியாபாரம்.

து. வக்கீல்:—இக்கேஸைப்பற்றி உமக்கென்ன தெரியும்?

மரகதம் பிள்ளை:—நானும் இன்னும் சிலரும் காபரணைஷ அதாவது மாது கொலையுண்டதினம் சுமார் 4 மணிக்கு சற்று வெளியே உலாவி வருவோ மெனச்சென்றோம். தனவந்த பூபதியாரின் சொந்தமான மாளிகையில் ஓர் பெண் ஹார்மோனியம் என்னும் வாத்தியத்தை ஆனந்தமாக வாசித்துக் கொண்டிருந்தாள். நாங்கள் யாவரும் அங்குநின்று வேடி

க்கைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தோம். திடீரெனக் கொல்லுகிறேனே என்னச்சத்தம் கேட்டது. உடனே யாவரும் மாளிகைக்குள் கதவைத்திறந்து உள் நுழைந்தோம். ஒருத்தரையும் காணேம். அதற்குள் போலிஸ் இன்ஸ் பெக்டராகிய வீராசாமி நாயுடு என்பவர் தமது ஆட்களுடன் வந்து சுற் றிப்பார்த்தார். அச்சமயம் ஓர் புரமாக உட்கார்ந்து கொண்டிருந்த பெரி யண்ணன், எங்களைக் கண்டதும் வீரிட்டுக் கத்தினுன். உடனே அவனைப் பார்த்ததில் அவனுடைய உடைகளிலெல்லாம் இரத்தமா யிருந்தது. மேலும் எங்களைக் கண்டதும் அவன் கை, கால்களெல்லாம் நடுக்க மெடுத்தன. உடனே வீராசாமி நாயுடு அவனைப்பிடித்து கைதி செய்தார். எனக்கு அவன்பேரில் சந்தேகமே. இவ்வளவுதான் எனக்குத் தெரியும்.

சரி. மூன்ருவது சாக்ஷி அப்புசெட்டியார், அப்புசெட்டியார் எனச் செவகன் கூப்பிட்டான். அவரும் இன்னும் மற்ற சாக்ஷிகளும் மரகதம் பிள்ளை சொல்லியவாறே சொல்லிச் சென்ருர்கள். பெரியண்ணனை மறு படியும் விசாரணை செய்தார்கள்.

து. வக்கீல்:—நீ மாதைக்கொன்றதாக வீராசாமி நாயுடு விடம் சொன்னதுண்டா ?.

பேரியண்ன:—அச்சமயம் என்புத்தி கலங்கி யிருந்ததால் நான் கொன்றதாக ஒப்புக்கொண்டேன்.

து. வக்கீல்:உன்புத்தி அப்பொழுது இவ்விதம் கலங்கியிருந்தமையால் அம்மாதைக் கொன்றிருக்கக் கூடாதோ ?

பேரியண்ணன்:—பதிலில்லே.

எதிரி வக்கீல் சதாசிவம் பிள்ளையோ, மனதில் பலவிதமான யோசனை யுடன் ஓ! ஓ! இன்னும் என்......வரக்காணேம், பாவம், பெரியண் ணன் இனிச் சாகவேண்டியதே என எண்ணினவராய், என்ன இது, பாவி, பெரியண்ணன் தான் கொன்றதாக ஒப்புக்கொண்டானே. நாம் என்னவிதமாக அவர்களை இனி விசாரிப்பது என யோஜனைசெய்து கொண்டிருக்கும்போது, துரையவர்கள், என்,. சதாசிவம்பிள்ளை? ஏதா வது குறுக்கு விஜாரணை யுண்டோ? எனக்கேட்டார்.

ஒன்றுமில்லையென மறுமொழிகூறி உட்கார்ந்தார். எல்லோருக்கும் ஆச்சர்யமாய் விட்டது. என்ன இது? போனவாரத்தில் கேஸ்நடை பெறும் போது பெரியண்ணனைத் தப்புவிக்கத்தாம் பேசுவதாகச் சொன் னார். இப்போது ஒன்றும் பேசாது விட்டாரே. இதில் ஏதோ மர்ம மிருக்கிறது. பிள்ளைவாளோ வெகு கெட்டிக்காரர். இவ்விதம் பேசாமல் விட்டுவிட்டதைப் பார்த்தால் கொஞ்சம்பயமாகவும் சந்தேகமாகவு மிருக் கிறதென்று துரைத்தன வக்கீலே நினைத்துக் கொண்டார்.

பலவிதமான ஜனங்கள் சரி, சரி, சட்டப் புஸ்தகத்தில் பெரியண்ணனைத் தூக்கில் போடவேண்டியதெனக் கண்டிருக்கும். நாம் எவ்வளவுதூரம் வாதாடினபோதிலும் பயனில்லையென்று பேசாதுவிட்டுவிட்டாரெனப் பேசிக்கொண்டார்கள். உடனே கேஸ்களை ஆய்ந்தோய்ந்து பார்த்துதிர்ப்பு சொல்லும்படிக்கு ஜூரிகளிடம் ரிகார்டுகள் கொடுக்கப்பட்டன. எல்லோரும் ஜூரிகளைப் பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள். எங்கும் நிசப்தமாகவிருந்தது. மழை, பிசு, பிசு வெனத் தூரிக் கொண்டிருந்தது.

பெரியண்ணன் தன் மனமெல்லாம் ஒடுங்கி கோர்ட்டார் என்ன சொல்லுவார்களோ என மிகுந்த பயத்துடன் எதிர்பார்த்துக்கொண்டிருந்தான். உடனே ஜூரிகள் மனத்தாங்கலுடன் "பெரியண்ணன் குற்றவாளியே" என்றார்கள். அச்சமயம் கோர்ட்டு பூராவும் சந்தடியாகவிருந்தது. ஐயோ! பாவம், பெரியண்ணன் இன்றோடு தொலைந்தானென்போரும், புலிபோலிருந்தவன் பூனை போலொடுங்கிப் போய் விட்டானென்போரும், பலவிதமாகப் பேசிக் கொண்டே யிருந்தார்கள். பெரியண்ணன் குற்றவாளியென்று கேள்விப்பட்டதும் தன்னிலையின்றி கண்கள் சுழன்று, மனமெல்லாம் திடுக்கிட்டு, திப்பென விழுந்தான்.

இப்பொழுது எதிர் பாராத விதமாய் ஒரு சுந்தரபுருஷன் ஓர் பெண்மணியின் கரத்தைப் பிடித்துக் கொண்டு கோர்ட்டுக்குள் நுழைந்தான். அவ்விருவரைப் பார்த்ததும் சதாசிவம் பிள்ளையின் முகம் மலர்ந்தது. மற்றெல்லோரும் ஆச்சர்யமும், திகிலும் பிடித்து, பேசாவெழாமல், இமை கொட்டாது அவ்விருவரையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தார்கள்.

7-வது அத்தியாயம்.

கோர்ட்டில் தோன்றிய புருஷனும், பெண்ணும் வேறுயாருமல்ல. நமது துப்பு அறியும் "சுந்தரமும்" கொலையுண்டபெண் "ரத்தினமுமே". நமது சுந்தரம் அன்று தனவந்த பூபதியின் மாளிகைக்குள் நுழைந்ததாகச் சொல்லியிருக்கிறோம். நமது வாசகர்கள் இதை மறந்திருக்க மாட்டார்கள். சுந்தரம் அங்குசென்று அநேக விதமான பிரயத்தனம் செய்து கொலையுண்ட மாதை (ரத்தினத்தை) கோர்ட்டுக்கு முன்பாக நிறுத்தினர். அங்கு வீற்றிருந்த யாவரும் இதென்ன, இறந்தவள் பிழைத்து வந்து விட்டாளா, அல்லது ஆவேசமோ! எனப்பலபேர் பல விதமாகப் பேசிக்கொண்டிருந்தார்கள். கோர்ட்டாரும் ஒன்றும் தெரியாது ஆச்சர்யத்துடன் சுந்தரத்தை அனுபவ விஷயங்களைத் தெரிவிக்கும்படி உத்தர விட்டார்கள்.

சுந்தரம் தான் இந்நாள் வரை பிரயத்தனம், செய்து "ரத்தினத்தைக் கொண்டு வந்த விபரத்தை ஆதியோடந்தமாகச் சொல்லி, பெரி

யண்ணன்'' ''நிரபராதி'' யெனக் கோர்ட்டார் முன்பாக ரூபித்து அவனை விடுதலை செய்தான்.

'பெரியண்ணன்'' தன் கண்களில் ஆனந்தக் கண்ணீர் வடிய என்னைத் தூக்கு மரத்தின் வாயினின்றும் காப்பாற்றிய மகானுபாவா! இதுதான் என்னால் செய்யக் கூடிய நன்றியென சுந்தரத்தினுடைய பாதங்களில் சாஷ்டாங்கமாக விழுந்தான். சுந்தரம் பெரியண்ணனுக்கு வேண்டிய புத்திமதிகளைச் சொல்லி விட்டு, இன்ஸ்பெக்டராகிய வீராசாமி நாயுடுக்கு எக்கேஸையும் ஆய்ந்தோய்ந்து பாராமல், இவ்விதம் தடபுடலாக செய்யக்கூடா தென்றும், இன்னும் பலவிதமான புத்திமதிகளைச் சொல்லிவிட்டு, எல்லோரிடமும் விடைபெற்றுக் கொண்டு கச்சேரியை விட்டு வெளிச்சென்றான்.

நண்பர்காள்! சுந்தரம் எவ்விதம் ரத்தினத்தைக்கொண்டு வந்தார்.?

இறந்தவள் எவ்விதம் பிழைத்தாள்? உண்மையான குற்றவாளியார்? என அறிய உங்களுக்கு மிக ஆவலிருக்கலாம். சற்று பொறுத்துக் கொள்ளுங்கள். கூடிய சீக்கிரம் ஷியாராலேயே உங்களுக்குத் தெரியவரும்.

சரவண பிள்ளை ''மிகவும் விசனத்துடன் தன் குழந்தையை நினைத்து, நினைத்து, இளைத்துக் கொண்டே வருகிறார். அவருக்கு தன் குழந்தை இறந்து விட்டனளென்றே தினம், தினமும், பல கனவுகள் தோன்றி பிரமிக்கச் செய்து கொண்டே வந்தன. பெரியண்ணன் விடுதலையாகிய மறுநாள் காலை 9 மணியிருக்கும். சரவணபிள்ளை, தன் மாளிகையில், நாற்காலிமீது உட்கார்ந்து கொண்டு, ஐயோ! சாரதா! இன்று இறந்தாயென்று கனவு கண்டேனே! உன்னை இனி எந்த ஜென்மத்தில் பார்க்கப் போகிறேன். அந்தோ! பாழும் துப்பு அறிபவர்களை நம்பி, நம்பி, வீண் பிரயோஜனமற்றதாய் விட்டதே. இன்று முதல் குழந்தையைத் தேடவேண்டாமென்று ஒவ்வொரு துப்பு அறிபவனுக்கும் தெரிவித்து விடுகிறேனெனத் துக்கத்துடன் எழுந்தார். எழுந்திருக்க முடியாமல் படுத்தார், பின் தன் முழுபலம் கொண்டு எழுந்தார். தன்கண் எதிரில் நிற்கும் உருவத்தைக்கண்டு திடுக்கிட்டு மிக ஆனந்தத்துடன் என்ன "சுந்தரம்" போன காரியம் என்னவாயிற்று? உம்மைப்பற்றியே தான் நினைத்துக் கொண்டிருந்தேன், ஏன், ஜெயம்தானே? என்றார்.

சுந்தரம்:—ஆ! ஆ! போன காரியம் ஜெயம்தான், ஏதோ, இதுவரையிலும் தாமதமாய் விட்டதைப்பற்றி மன்னிக்க வேண்டும்.

சரவணபிள்ளை:—இதைப்பற்றி முழுகிப் போனதொன்று மில்லை, குழந்தை உயிருடனிருக்கிறதா ?'' எங்கே? அதுவே போதும்.

சுந்தரம்:—குழந்தை உயிருடனிருக்கிறது. அதோ பாருங்கள் உங்கள் குழந்தை வருகிறது. என்றார் சந்தோஷத்துடன்,

உடனே "ரத்தினமாகிய 'சாரதாம்பாளை"க்கண்ட பிரபு ஓடோடியும் சென்று கட்டிக் கொண்டார். தகப்பனும், பிள்ளையும், அன்று அநுபவித்த சந்தோஷத்திற்கோ அளவில்லை. அப்படி அநுபவித்து பார்த்தவர்களுக்குத்தான் தெரியுமே யன்றி, நம்போலுள்ளவர்களுக்குத் தெரியவே தெரியாது. குழந்தையைத்தன் மடிமீது வைத்துக்கொண்டு, சுந்தரம்! உம்மைப் போல துப்பு அறிபவர்களை நான் கண்டதில்லை. 8 வருஷமாக இன்னும் கண்டுபிடிக்கிறார்கள், இனி நீர் இவ்வூரை விட்டுப் போகச் சம்மதியேன். இனி என் குழந்தையும், சொத்தும் உமக்கே சொந்தம் என மனமகிழ்ந்து சொன்னார்.

சரவணபிள்ளையின் மகள் சாரதாம்பாள் சுந்தரமென்னும் துப்பு அறிபவரால் கண்டு பிடிக்கப் பட்டாளென்ற செய்தி ஊர் பூராவும் பரவிவிட்டது. எல்லாரும், தங்கள் தங்கள் காரியங்களை விட்டு விட்டு, பிரபுவின் மாளிகைக்குள் நுழைந்தார்கள். அங்கு பிரபுவின் மடிமீது வீற்றிருக்கும் சாரதாம்பாளையும், பிரபுவையும், கண்டு மிகவும் ஆனந்தங்கொண்டார்கள். வந்தவர்களில் ஒருவர், சுந்தரத்தைப் பார்த்து, "ஆ! என் அன்புள்ள சுந்தரம்! குழந்தை கிடைத்த சந்தோஷத்தால் பிரபு, நீர் எவ்விதம் கண்டு பிடித்தீரென்பதைக்கேளாமல் மௌனமாக விட்டு விட்டார்கள். என் போன்ற நேயர்களுக்கு அதை அறிய மிகவும் ஆவலாக விருப்பதால் கொஞ்சம் விவரித்துச்சொல்லும்" என்றார். சரவணபிள்ளையும் அதை ஆமோதித்து தூண்டினார்.

சுந்தரம் சரவண பிள்ளையை நோக்கி, பின்வருமாறு சொல்லுகிறார்:—"ஐயா, நான் இவ்வூருக்கு வந்து மூன்று மாத காலமாக ஓர் கேஸைப்பற்றித் தேடி அலைந்து கொண்டிருந்தேன். அது மிகவும் சிக்கலாகவிருந்ததால் என் புத்திக்கு ஒன்றுமே தோன்றாது பைத்தியம் கொண்டவனைப் போல், இரவும், பகலும், அதே நினைவாக அங்கு மிங்கும் சுற்றிக் கொண்டிருந்தேன். அச்சமயம் தங்களால் தங்கள் பெண் "சாரதாம்பாள்" எங்கேயோ ஓடிப்போய் வருஷம் ஆறு ஆகியும், ஒரு துப்பும் கிடைக்கவில்லை யென்றும், அப்பெண், லட்சுமணன், என்ற ஓர் மனிதனை மணம்புரிய அவனுடன் ஓர் சமயம் ஓடிப்போய் விட்டாளோ? ஏதோ, ஒன்றும் தோன்றவில்லை யென்றும் கேள்விப்பட்டேன்."

"உடனே எனக்கு இதைக் கேட்டதும் போன உயிர் மீண்டது போலாயிற்று. ஏனெனில் நான் நாடி வந்த ஆசாமியே, தங்கள் சொல்லிய ஆசாமி என்று தெரிந்ததால், தங்களுக்கு தங்கள் குழந்தையைக் கட்டாயமாய்க் கொண்டுவந்து சேர்ப்பிக்கிறேனெனச் சொல்லி விட்டு, தாங்கள் சொன்ன அடையாளப்படி "ரமணியை" தேடி வந்தேன். இவ்வித மிருக்க, ஓர் நாள் "ரத்தினம்" என்னும் மாது கொல்லப் பட்டு, சவம் அகப்படாமல் பெரியண்ணனே கொன்றதாக, போலீசார்

பிடித்துக்கொண்டு போனதைப்பார்த்து, எனக்கு மிகவும் ஆச்சர்யமும் விசனமும் உண்டாயின.''

''சவம் கிடைக்காது பெரியண்ணனை எவ்விதம் கொன்றதாகப் பிடித்துப் போனார்களென்று யோசித்ததில், இரத்தத்தால் தோய்க்கப் பட்ட சேலை ஒன்று கிடந்ததாகவும், அதைப்பார்த்து பெரியண்ணன் மிரண்டதாகவும், அவன் உடைகளில் இரத்தக்குறி தென்பட்டதால் அவனைப் பிடித்து கைது செய்துவிட்டார்களென்று தெரிந்து, பாவம், பெரியண்ணன் கொன்றவனல்ல, அவனோ ஒன்றும் தெரியாத அப்பாவி. கொன்ற ஆசாமி, நான் தேடி வந்த ஆசாமியே, என அறிந்து பெரியண் ணனைத் தப்புவிக்கவும், குற்றவாளியைக்கண்டுபிடிக்கவும், துரிதமாக வேலை செய்தேன்.''

''ரத்தினம்'' கொலையுண்ட தனவந்த பூபதியின் மாளிகையில் நுழைந்து ஏதாவது ரகசிய வழிகளுண்டோவென மூன்று நாளாகச் சுற்றி சுற்றி, அலைந்து தேடிப்பார்த்தும், ஒன்றும் கிடைக்காததால் இனி நமது பிரயத்தனம் வீண், என எண்ணமுடையவனாய், மிகவும் துக்கத் துடன் சற்றுநேரம் படுத்துவிட்டு, பின்னும் ஒருமுறை எழுந்து தேடிப் பார்த்தேன். என் அதிர்ஷ்ட வசத்தால் நான் நினைத்தபடிக்கே, ஓர் வழி தென்பட்டது. அதை எவனொருவன் தன்கண்களில் கூர்மையாகவும், ரகசிய வழி உண்டென்ற ஞாபகத்தோடும், பார்த்தால் தான் கண்டு கொள்ள முடியும். அவ்வழியாக சுமார் ஒரு மணிநேரம் சென்றதும் ஓர் காட்டுப் பாறையில் கொண்டுபோய்விட்டது. அங்கு ஒவ்வொரு பக்க மும் தேடிக்காணாது, தூரத்தில் ஓர் மாளிகை தென்பட அங்கு சென்று, சற்று அமருவோமென நினைப்புக்கொண்டு, துரிதமாகச் சென்றேன்.''

''அம்மாளிகைக்கருகில் செல்லும்போது இருவர் பேசும் குரல்கேட் டது. திடீரென அங்கேயே நின்று உற்றுக்கேட்டேன். அதில் ஓர் மாதும், புருஷனும், சச்சரவு இட்டுக்கொண்டிருந்தார்கள். அதைப் பூராவும் நான் சொல்லுவதென்றால் இப்போது எனக்கே ஞாபகமில்லை. கடைசி அங்கு மாளிகையில் பேசிக்கொண்டிருந்தவர்கள் தங்கள் பெண் ''சாரதாம் பாளும் அவளால் சிறு பெண் புத்தியால் காதலிக்கப்பட்ட'' ''லட்சுமண னுமே'' யென்று தெரிந்தேன். அற்ப சந்தோஷத்துடன் மாளிகைக் கருகில் சென்று பேசுவதை உற்றுக் கேட்டேன். அதில் உமது குமாரத்தி, இன்னும் தன் ''கற்பை''ப் போக்கடித்துக்கொள்ளவில்லை யென்றும், இப்போது அவனைவிட்டுத் தப்புவிக்க பல வேலைகள் செய்வதாகவும் தெரிந்துகொண்டேன். கடைசியாக சொல்லும்போது தாங்கள் லட்சு மணனென்று சொன்னபாவி, தங்கள் பெண்ணை மணம்புரிய அழைத் தான். அவளோ, தனக்கிஷ்டமில்லை யென மறுத்துவிட்டாள்.

"உடனே அவனுக்கு கோபம் பிறந்து, தனது கத்தியை எடுத்து, வெட்ட ஓங்கினன். அச்சமயம் "சாரதாள்" கெட்டிக்காரத் தனமாக, வெட்டவேண்டாம் இன்று பொறுத்துக்கொள். நாளையதினம், பதில் அளிக்கிறேன் என்ருள். இதைக்கேட்ட புருஷன், மகிழ்ந்துகொண்டு, தனது கரத்தில் ஏதோ ஒன்றைத் தூக்கிக்கொண்டு, வெளிவந்தான். நான் அவன் வெளி வரும் பொழுது மறைவாக நின்று பார்த்துக் கொண்டிருந்தேன். நான் எந்த வழியாக வந்தேனே, அந்த வழி யாகவே நடந்து சென்ருன். இது தான் சமயமென, பெண்ணிருக்கும் அறைக்குள் நுழைந்து, பெண்ணைப் பார்த்து, சந்தேகமறத் தங்கள் பெண் சாரதாம்பாளென அறிந்து, மிக ஆனந்தங்கொண்டு, சகல சங்கதி களையும், ஆதியோடந்தமாக அவள் சொல்லக்கேட்டேன்."

"ரத்தினம்" என மாறு பெயர் பூண்டு அப்பாவிகைக்கு அகப்படா மல், தப்பித்துக்கொண்டு, இவ்வூருக்கே வந்து, தாங்கள் உயிரோடிருக் கிறீரோ வென்றும், தன்னைப்பற்றி ஊரார் என்ன பேசிக்கொள்கிருரென் றும் அறிய, தனவந்தபூபதி மாளிகையில் குடி யிருந்ததாகவும், அங்கும், எவ்விதமோ, என்னைத் தெரிந்து கள்ளவழி ஒன்றுண்டாக்கி அதன் மூல மாக வந்ததாகவும், அவனைக் கண்டவுடனே தான் பயந்து, கொல்லு கிருனே, கொல்லுகிருனே எனச் சத்தமிட்டதாகவும், அதைக் கவனி யாது தான் கொண்டு வந்திருந்த இரத்தம் கலந்த சேலையை எறிந்து விட்டு, ரகசிய வழியாகவே இம்மாளிகையில் கொண்டு வந்து விட்டு என்னைப் பலவந்தப்படுத்தினன்."

"நான் இந்த ஆறு வருஷ காலமாக அவனை ஏமாற்றி வந்ததுபோல இன்னும் மொழிந்து பார்த்தேன். பயன்படாததால், நாளையதினம் உன்னை மனப்பூர்வமாய் விவாகம்செய்து கொள்கிறேன் எனச் சொல்லி விட்டு, இதை விட்டு வேறு விடம் போக யோஜனை புரியும்போது தாங் கள் வந்தீரென மொழிந்தாள்."

"உடனே அவளுக்கு தைரிய வார்த்தைகள் புகன்று வேறு வழியாக அவளை அழைத்துக்கொண்டு இச்சுரங்க வழியாகவே வந்தேன். அங்கு வந்தவுடன் ஓர்வித துர்நாற்றம் வீச ஆரம்பித்தது. என் மனதுக்கு இது என்ன ஆச்சர்ய மெனத்தோன்றவே, அங்கு சென்று பார்த்ததில் சுமார் 20 நாளைக்கு முன் கொன்ற பெண்சவம்போல் தெரிந்தது. உற்றுப்பார்த்ததில் ஆ! நான் தேடிவந்த பெண்ணெனக் கண்டேன்."

"உடனே தங்கள் குழந்தையைக் கூப்பிட்டு, இப்பெண்ணைத் தெரி யுமோ, எனக்கேட்டேன். இப்பெண்ணைத் தெரியுமென்றும், இப்பெண் ணும், இன்னுமொரு பெண்ணும், தன் மனத்திற்கு இசையாததால், பாவி லட்சுமணன், அவர்களைக் கொன்றுவிட்டதாகவும், இதுவரை சவ த்தை ஒளித்து வைத்திருந்து எனக்கு அடிக்கொருமுறை காட்டி, பயப்

படுத்தி வந்ததாகவும், தான் வெளியில் செல்லும் போது இச்சவத்தைத் தான் தூக்கிச்சென்ற தாகவும் மொழிந்தாள்."

"இச் சமயம் வெளிச்சென்றால் போக்கிரி லட்சுமணனைப் பிடிப்பதற்கும், பெரியண்ணனைத் தப்புவிப்பதற்கும், இடஞ்சலுண்டாகுமென நினைத்து, ஒரு நாள் பூராவும் அங்கிருந்தோம். நேற்றைய தினம் சவத்தை வீராசாமி நாயுடு எடுத்துப்போனதும், நாங்களிருவரும் வெளிவந்து, சாரதாம்பாளை ஓர் பந்தோபஸ்தான விடத்தில் ஒளித்து வைத்துவிட்டு, நாடோடிபோல வேஷம் பூண்டு, கச்சேரிக்குச் சென்று வக்கீல் சதாசிவம் பிள்ளையிடம் உண்மையான குற்றவாளி அகப்பட்டு விட்டான். பெரியண்ணனைத் தப்புவிக்க ஒரு வாரம் வாய்தா வாங்கும்படிக்கு ஓர் சீட்டு எழுதி கொடுத்துவிட்டு, உண்மையான குற்றவாளியை இந்த ஒரு வாரமாகத்தேடி நேற்றைய தினம் கண்டு பிடித்து என் போலுள்ள ஓர் துப்பு அறிபவரிடத்தில் விட்டுவிட்டு, பெரியண்ணன் கேஸ் முடியும் சமயம் வந்து சேர்ந்தோம்."

இது தான் சங்கதி. இதுவரை தங்கள் பெண்ணை இம்சித்து வந்த லட்சுமணன் இந்நேரம் தூக்கு மரத்தில் தொங்குவானென்றார்.

சரவண பிள்ளை—ஐயா, இவ்வளவு உபகாரம் செய்த உமக்கு நான் என்ன நன்றி செய்யப்போகிறேன்? அவனை (குற்றவாளியை) எங்கு கண்டுபிடித்தீர்?

சுந்தரம்—ஐயா, அவன் வேறு யாருமல்ல, தங்கள் பட்டணத்தில் உண்டியல் கடை வைத்திருந்த "ராமச்சந்து" தான். அவன் இவ்வித தனவந்தர்களுடைய இல்லம் சென்று தன் மாய வார்த்தையால் பெண்களை மயக்கி அவர்களால் ஐசுவரியம் அடைந்து—இவ்விதம், "சாரதாம்பாளை" நான் கூட்டி வந்துவிட்டதால், இங்கு தான் வந்திருப்பாளென நினைத்து —உண்டியல் கடைவைத்து வியாபாரம் செய்தான். அவனுடைய உண்மையான பெயர், லட்சுமணனுமல்ல, ராமச்சந்துமல்ல. "நாராயண சாமி நாயுடு." எனச்சொல்லி, சரவண பிள்ளையிடம் தான் பெங்களூருக்குப் போவதாகச்சொல்லி, அவருடைய விடையையும் எதிர் பாராமல் திடீரென மாளிகையைவிட்டு வெளிச்சென்று, அன்றே பெங்களூரை அடைந்து, "கெங்காதரபிரபுவுக்கு" பெண் கொல்லப்பட்டிறந்தாளென்றும், உண்மையான குற்றவாளி கண்டு பிடிக்கப்பட்டு தூக்குப் போடப்பட்டானென்றும் தெரிவித்து விட்டு தனது இல்லம் சென்றார்.

"கெங்காதரனோ" குழந்தை போனதைப்பற்றி விசனப்படுவதில் பயனில்லையெனத் தன் காரியங்களில் கண்ணோக்கமாயிருந்தார். சரவண பிள்ளையோ, எதிர் பாராத விதமாய் சுந்தரம் திடீரென பெங்களூருக்குப் போய்விட்டதையறிந்து, உடனே பெங்களூர் சென்று "சுந்தரத்தை,";

அழைத்து வந்தார். "சுந்தரம்" சரவண பிள்ளையின் தொந்தரவால் "வசந்தபுரம்" வந்து, ஷியார் மாளிகையிலேயே "சுந்தரம்" "சாரதாம் பாளே" சாஸ்திரப்படி, வெகு விமரிசையாக மணம் புரிந்துகொண்டு சுகமாக வாழ்ந்து கொண்டிருந்தனர்.

முருகேசனுக்கும், கோபாலனுக்கும், சிங்காரத்துக்கும், வெகு மானங்கள் அளிக்கப்பட்டன. "நாராயணசாமி நாயுடு," தூக்கில் போடப்பட்டு இறந்தான். அவனுடைய சொத்துக்கள் யாவும் "சுந்தரத்திற்கே சேர்ந்தது. பெரியண்ணனே, சுந்தரம் தன் வேலை ஆளாக நியமித்துக் கொண்டான்.

முற்றிற்று.

நமது துண்டுப் பத்திரிகை.

பாரத்வர்ஷவனிதா வித்யாலய என்ற இந்தியமாதர் யுனிவர்ஸிடி பூனுநகரில் ஒரு வருஷகாலமாக நன்ருக நடத்தப்பட்டு வருவதைக்கேட்க நாம் மிகவும் சந்தோஷப்படுகிரேம். இதற்கு இப்பொழுது 1200க்கு மேல் வித்யாலயசமாஜிகர்களிருக்கிருர்கள். யுனிவர்ஸிடி முதல் வருஷ வகுப்பில் நான்கு மாணவிகளிருக்கின்ருர்கள். அடுத்த வருஷம் முதல் உபகாரச்சம்பளம் கொடுத்து வர இதைச் சேர்ந்தவர்கள் தீர்மானித்திருக்கிருர்கள். அடுத்த வருஷம் இன்னும் அநேக பெண்மணிகள் இந்த யுனிவர்ஸிடியில் சேர்ந்து விருத்தியடைவார்களென்று நம்புகிரேம். டாக்டர் ஸர். பண்டார்கர் என்ற பேர்பெற்ற சம்ஸ்கிருத வித்துவான் இதற்கு சேன்ஸ்லர், கனம் மிஸ்டர் பரன்ஜபே எம், ஏ. வைஸ்-சேன்ஸலர். ப்ரொபஸர் கார்வே பொது நன்மைக்காக சுயநயம் பாராட்டாமல் இரவும் பகலும் இந்த யுனிவர்ஸிடிக்காக உழைத்து வருகிருர். இந்த யுனிவர்ஸிடிவிருத்தியடையுமாறு ஈசன் அருள் புரிவாராக.

மதனபள்ளியில் "மாதர் விருத்தி சபை" ஒன்று 9 மாசத்திற்கு முன் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறதாம். ஒரு ஆங்கிலமாது இந்தியாவில் ஸ்திரீகளுடையவேலை" என்ற விஷயத்தைப்பற்றி உபந்யாசம் செய்தார்கள். மற்ருெரு இந்திய மாது 'பெண்கள் 12-வயதுவரையில் தான் பாடசாலைகளில் படிக்கிருர்கள். அதற்குப் பின்னிட்டு பாடசாலைகளுக்குப் போவதுமில்லை. தாங்கள் படித்த படிப்பை விருத்திசெய்வதுமில்லை. அப்படி செய்யக்கூடாது." என்று சொன்ஞர்கள். அம் மாது ஆங்கிலம் சில பெண்மணிகளுக்கு கற்பிப்பதாகச் சொல்லவே 30-மாதர்கள் அந்த அம்மாள் வீட்டிற்கு வாரமிருமுறை சென்று இங்கிலீஷ் கற்று வருகிருர்கள்.

ஞாயிற்றுக்கிழமைதோறும் சங்கீதம், தையல்வேலை போதிக்கப்பட்டு வருகின்றன, மதம், ஜனசாரம் முதலிய விஷயங்களைப் பற்றி சில மாதர்களும் கனவான்களும் உபந்யாசம் செய்துவருகிறார்கள். இதன் முக்கிய நோக்கம் மாதர்கள் இந்தியாவின் புத்திரிகள் யென்பதை யறிந்து தங்கள் சகோதரிகளுக்கு பரஸ்பர உதவிபுரிந்து வரவேண்டும் என்பதே. நல்ல தாய்மார்களாகவும், மனைவிகளாகவும் ஸதிரீகளைப் பழக்க வேண்டும். இவ்வித எண்ணமுடையவர்கள்தான் இச்சங்கத்தில் சேரலாம். இதைப் போல் பல சபைகள் பல இடங்களில் ஸ்தாபிக்க வேண்டுமென்று தொராதி ஜினகராஜ தாசரவர்கள் இந்து பத்திரிகையில் எழுதியிருக்கிறார்கள். இம்மாது மிஸ்டர் ஜினகராஜ தாசரவர்களின் மனைவியார். இவ்வித சங்கம் இந்திய மாதர்களுக்கு மிகவும் அவசியமே. இவர் முயற்சி கைகூடுமென்று நம்புகிறோம். இம்மாதத்தில் மேற்கூறிய நோக்கத்துடன் மாதர்களுக்கு ஒரு சபை அடையாறுக்கு சமீபத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருக்கிறதாம்.

சென்னை கவர்ண்மெண்டார் இந்திய ஸ்திரீகளுக்குத் தனிமையாக ஒரு வைத்திய பாடசாலையை (Medical school for Indian women) ஸ்தாபிக்க ஏற்பாடு செய்து வருவதைக் குறித்து மிகவும் சந்தோஷப்படுகிறோம். இதை எந்த விடத்தில் ஸ்தாபிப்பது என்பது கவர்ண்மெண்ட் யோசனையிலிருக்கிறது. சர்ஜன் ஜெனரலைக் கவர்னமெண்டார் இஞ்சினியர் காலேஜ் கட்டடத்தில் ஸ்தாபிக்கலாமா அல்லது மைலாப்பூரிலுள்ள கலியாணி ஆஸ்பத்திரிக்குச் சமீபத்தில் ஸதாபிக்கலாமாவென்று கேட்டிருக்கிறார்கள். ஏனெனில் இப்பாடசாலையில் படிக்கும் பெண்மணிகள் ஒரு ஆஸ்பத்திரிக்குச் சென்று அங்கு தினம் பழகி வர வேண்டிய தசிவயம். திருவல்லிக்கேணியில் இஞ்சினியர் காலேஜுக்கு சமீபத்தில் கோஷா ஆஸ்பத்ரியிருக்கிறது. மைலாப்பூரில் கல்யாணி ஆஸ்பத்திரி இருக்கிறது. அங்கு இன்னும் விசாலமான விடம் கிடைக்கும். ஆனால் திருவல்லிக்கேணிக்கு சமீபத்தில் அப்பாடசாலையை ஸ்தாபித்தால் பெண்களுக்கு மிகவும் அநுகூலமாயிருக்கும். இங்கு ட்ராம் வண்டி சமீபத்திலிருக்கிறது. சமுத்திரக் கரையண்டை பாடசாலையிருந்தால் பெண்களின் தேக சௌக்யத்திற்கும் நன்மையுண்டாகும். பட்டணம், எழும்பூர் முதலிய விடங்களிலிருந்து இங்கு அதிக சிரமமின்றி வரலாம். மைலாப்பூரில் ஸ்தாபித்தால் தூரத்திலிருந்து வருபவர்களுக்கு சிரமமாயிருக்கும். ஆகையால் கவர்ன்மெண்டார் இஞ்சினியர் காலேஜியிலேயே அப்பாடசாலையை ஸ்தாபிக்கத் தக்க ஏற்பாடுகளைச் செய்வார்களென்று நம்புகிறோம்.

பெங்களூரிலுள்ள மஹிள சேவசமாஜ் மெம்பர்களுக்கு அவ்வூரிலுள்ள தியசாபிகல் சொஸைட்டி மண்டபத்தில் மிஸ்ஸஸ் ஹில்டாவுட் என்ற மாது (தாம் எல்லா தேசங்களிலும் பார்த்

துள்ள) ஸ்திரீகளின் ஸ்திதியைப்பற்றி ஒரு உபந்நியாசம் செய்தார்கள். அப்பொழுது சுமார் 150 ஸ்திரீகள் வந்திருந்தார்கள். மிஸ்ஸஸ் ஹில்டா வுட் ஆங்கில ஸ்திரீகளின் நடவடிக்கை ஸ்திதி முதலியவைகளைப்பற்றி யும் பிரான்ஸ், சுவிட்ஸர்லெண்ட், இட்டலி, இந்தியா முதலிய விடங்களி லுள்ள ஸ்திரீகளின் தாரதம்மியத்தைப்பற்றியும் செவ்வனே விவரித்துச் சொன்னார்கள். மேலும் ஸ்திரீகள் தங்கள் மதாசார அநுஷ்டானங்களை யனுசரித்துக்கொண்டு தங்கள் அறிவை விருத்தி செய்து வரவேண்டு மென்றும், தங்கள் ஜனசார சம்பந்தமாக தங்களாலியன்றதைச் செய்து வரவேண்டுமென்றும், அப்படிச் செய்யாமலிருப்பது ஜனசமூகத்திற்கு குறை யென்றும் சொன்னார்கள்.

(சமாஜத்தின் பிரஸிடெண்டாகிய) மிஸ்ஸஸ் பார்வதி சந்திரசேகரர் அந்த மாது பேசியதைக் கன்னடத்தில் மொழி பெயர்த்து சொன்னார்கள்.

மிஸ்ஸஸ் C. அரவாமுது ஐயங்காரவர்கள் மற்ற பாஷையில் மொழி பெயர்த்து சொன்னார்கள். இந்த மஹிளா சமாஜம் நல்ல வேலை செய்து வருவதை நாம் கவனித்து வருகிறோம்: இச்சமாஜம் இன்னும் ஜனசார விஷயத்தில் அக்கரை யெடுத்து உழைத்து வருமென்றே நம்புகிறோம்.

யுத்தத்திற்காக இந்தியாவில் அநேகர் உதவிபுரிந்து வருகிறார்கள். ஆனால் இதுபோதாது. இப்பொழுது யுத்தத்திற்கு இந்தியாவிலுள்ளவர் கள் தங்களாலியன்றளவு கடன்கொடுத்து உதவிபுரியவேண்டும் என்ற விஷயமாக செனட் அவுஸில் ஒருசபை கூடிற்று. அதற்கு நமது கவர்னர் சபைத் தலைமையை வகித்து நீண்டதோர் உபந்நியாசம் செய்தார். கனம் மிஸ்டர் பி, எஸ் சிவசுவாமி ஐயரவர்களும் பேசினர். இவ்விதம் கடன்கொடுத்து உதவி புரிந்தால் நன்மை பல உண்டாகும். ஆகையால் எல்லாரும் தங்களால் இயன்றதைச் செய்ய முன்வருவார்களென்று நம்பு கிறோம்.

சென்னை ஸ்திரீகளின் கலாசாலையில் வாசிக்கும் பெண்களிலே ஏழைகளின் நன்மையை உத்தேசித்து அவர்களுக்கு உதவி செய்வதற் காக ராவ்பகதூர் ராமாநுஜஞ் செட்டியார் 4,300 ரூபாய் கொடுத்திருக்கி றார். அத்தொகையிலிருந்து கிடைக்கும் வட்டியைக் கொண்டு ஏழைக ளுக்கு புத்தகம் முதலியன வாங்கி கொடுக்கப்படுமென்பதோடு, அவர் களுக்கு பிரயாணச் செலவும் கொடுக்கப்படும். அந்நன்கொடையை வித்தியா இலாகாத் தலைவரின் பெயரால் அவர் செய்திருக்கிறார். கவர்ன் மெண்டார் அந்நன்கொடையை அங்கீகரித்து, அதைப் பரிபாலித்து வர ஏற்பாடு செய்திருக்கின்றனர்.

“ இந்திய யுத்தக் கடனுக்குக் கொடுக்கும் கடன் ஒருபோதும் வீண் போகாது, பணத்திற்கு ஒருபோதும் மோசமில்லை. ஸ்தாவர சொத்

துக்களின்மீது கடன் கொடுப்பதைக் காட்டிலும், இந்த யுத்தக்கடனுக்காகப் பணங்கொடுப்பது விசேஷ லாபமுள்ளது. ஏனென்றால், ஸர்க்காரே பணத்திற்கு உத்தரவாதமாயிருக்கிறார்கள். ஸர்க்காருக்குக் கிடைக்கும் ரெவினியூ வருமானத்திலிருந்து நமது கடன் திரும்பக்கொடுக்கப்படும். அதனாலே, நாம் கடனாகக் கொடுக்கும் பணம் போய்விடுமோவென்ற பயம் நமக்குக் கொஞ்சமேனும் வேண்டாம். நிலபுலங்களிற் பணம் போட்டால் ஒரு வேளை பருவ பேதத்தினால் நஷ்டம் நேரிடச் கூடும். அம்மாதிரியான நஷ்டம் இந்திய யுத்தக்கடன் விஷயத்திற்கிடையாது. சந்தோஷமாகப் பணம் கடன் கொடுத்தால் ஒரு வருஷத்திற்குப் பிறகு வட்டியோடுகூட நமது பணம் திரும்பும். நம் பிரிடிஷார் வெற்றி பெற நமது பணம் காரணபூதமாகவும் இருக்கும். தேசத்திற்கும் ராஜ்யத்திற்கும் பணங்கொடுத்து உதவிசெய்ய இதுவே நல்ல சமயம். புதைத்து வைக்கும் பணத்தை பூதங்காத்துவிடும். பெட்டியில் வைக்கும் பணம் ஒருவேளை திருட்டுப்போய்விடும்.

யுத்தக்கடனோ அப்படியல்ல. ஒரு வருஷத்துக்குப்பின் எப்பொழுது வேண்டுமானாலும் அசலும் அதற்குரிய வட்டியும் வந்து சேரும். இன்றே யுத்தக்கடனுக்குப் பணம் சொடுத்தனுப்புங்கள்! பணத்தை யுத்தக்கடனுக்குக் கொடுத்துப் பத்திரப்படுத்த இதைவிட வேறு சமயம் வாய்ப்பதரிது.

எந்த போஸ்டாபீஸிலும் பணம் செலுத்தலாம். ரூபா 7-12 முதற்கொண்டு எவ்வளவு தொகையானாலும் கட்டலாம்." நமது தேசத்திலுள்ள யாவரும் இந்திய யுத்த கடனுக்கு உதவி செய்ய முன் வருவார்களென்று நம்புகிறோம்.

சென்னை கவர்ன்மெண்டார்சென்னை மாதர் கிறிஸ்துவகாலேஜியின் ஆஸ்டல் கட்டடத்திற்காக ரூ. 67,542 ஸெங்ஷன் செய்திருக்கிறார்கள்.

கோபாலன்

237-ம் பக்கத் தொடர்ச்சி.

4-வது அத்தியாயம்.

மறுநாள் மாலை ஜானகி கோபாலனைக்காண வெகு ஆவல்கொண்டவளாய் தன்னிடமுள்ள விலையுயர்ந்த ஆடையாபரணங்களை அணிந்து கொண்டாள். தனது தாய் வெளிச்சென்றிருப்பதைக் கண்டு இது தான் சமயமென்று ஓர் வெள்ளிப் பாத்திரத்தில் காப்பியும், ஓர் தட்டில் ரவா உப்புமாவையும் எடுத்துக்கொண்டு மாடியை நோக்கிப் புறப்பட்டாள். மெல்லென கோபாலனது அறையின் கதவைத் திறந்து அன்னத்தைப்போல் உய்யாரமாக நடந்து உட்சென்றாள். கோபாலனை நோக்கி "அத்தான்! ஏது? இன்னும் காப்பி அருந்தவில்லை போல் காண்

கிறது. தாங்கள் சரிவர போஜனம் அடையாததைப்பற்றி நான் மிகவும் விசனமடைகின்றேன்" என்றாள்.

கோபால "சுந்தரி ஜானகி நீ யிருக்குமட்டும் எனக்கு யாது குறை? உன்னைக் காணவேணுமென்றே நான் இவ்விடம் வந்தது. நீ கல்வி ஏதேனும் கற்று வருகின்றாயா? அல்லது உனது தாய் வேண்டாமென்று நினைத்திவிட்டாளோ" என்றான்.

ஜானகி:—அத்தான்! நான் இப்பொழுது ஏழாவது வகுப்பில் படித்து வருகின்றேன். இவ்வருஷம் முடிந்ததும் என்னைப் பள்ளியினின்று நிறுத்தி விடுவார்கள் போல் காண்கின்றது. அப்படி யென்னை நிறுத்திவிடினும் நான் வீட்டில் படித்து வருவேனென்பது திண்ணம் என்று வெகு நயமாகக் கூறினாள்.

கோபாலன்—"ஜானகி! நான் இனிமேற்பட அடிக்கடி இவ்விடம் வருவது நன்றன்று. உனக்கு அடுத்த வருஷம் விவாகமாகப் போவதாகக் கேள்வியுற்றேன். மணமகன் உனக்கியன்றவன் தானோ? உனக்குப் பிடித்திருக்கின்றதா? உனது விவாகத்திற்கு நான் வந்தால் உனது மாதா என்னை நிந்திப்பாளோ? நீ சுகமாக வாழ்ந்தால் எனக்கதுவே போதுமென்று வெகு உருக்கமாகக் கூறினான்.

ஜானகி—"அத்தான்! என்னைத் தாங்கள் இப்படி ஏளனம் செய்வது தகுதியன்று. தாங்கள் யாவும் கற்ற கல்விமான். அப்படி இருக்க,என்னை ஏதோ மனதில் நினைத்துக்கொண்டு ஏளனம் செய்வதாகக் காண்கின்றது" என்று கூறி கண்களில் நீர் தாரைதாரையாக விட்டழுதாள். இதைக் கண்டதும் கோபாலனுக்கு மிக்க துக்கமுண்டாயிற்று. ஜானகியை நோக்கி "ஜானகி! நான் கூறியவற்றுள் ஏதேனும் பிழையிருப்பின் என்னை மன்னிப்பாயாக. என் மனமாற உன்னை வாழ்த்துகின்றேன். உன்னை ஏதோ ஓர் தனவந்தன் புத்திரனுக் கொடுக்கப் போவதாகக் கேள்வியுற்று மிக்க சந்தோஷமடைந்தேன். உனது நலத்தை நாடுபவனுகையால் நீ ஓர் தனவந்தனுக்கு மனைவியாவதைப்பற்றி சந்தோஷமடைந்தேனே யன்றிவேறல்ல. நான் கூறியவற்றுள் ஏதேனும் பிழையிருந்தால் என்னை மன்னிக்கவேண்டு மென்றான்.

ஜானகி—"அத்தான்! நீ கூறியபடி எனது மாதா தனது சகோதரரின் புத்திரனாகிய ஓர் மூடப் பயலுக்கு என்னைக் கொடுக்க விரும்புகிறாள். அவன் செல்வவானாயிருந்து யாதுபயன்?. கல்வி ஒன்றும் அறியாத கசடன், விகாரரூபன், மிகவும் முன்கோபி, இத்தகைய புருஷனை எப்பெண் மணப்பாள்? இவனை மணப்பதைக் காட்டிலும் உயிரை மாய்த்துக்கொள்வேன். தங்கள் சார்பில் என் மனம் நாடிவிட்டது. தாங்கள் இஷ்டப்படின் என்னை ஏற்றுக்கொள்ளுங்கள். இல்லா

விடின் நான் விவாகமற்ற மடந்தையாகக் காலத்தைக் கழித்து விடுகின்றேன். தங்களது பதிலுக்கு எதிர் பார்க்கிறேன்" என்று சொல்லி மூர்ச்சையாயினள்.

இச்சொற்களைக் கேட்டவுடன் கோபாலனது முகம் மலர்ந்தது. தன்னை ஜானகி நேசிக்கிருளென்று கண்டு ஆநந்தமுற்ருன். அவளைக் கைவிடுவதில்லை யென்று உறுதிகொண்டான். அவளது முகத்தில் தண்ணீரைத் தெளித்து மூர்ச்சை தெளிவித்தான். புன்முறுவலுடன் ஜானகியை நோக்கி "ஜானகி! நான் உன்னை என்றும் கைவிடேன். என்னைப் போலுள்ள தரித்திரனை மணக்கமாட்டாயென்று எண்ணியிருந்தேன். என்மேலுள்ள உனது அன்பை மிகவும் மெச்சுகின்றேன். நேற்றைய தினம் வந்ததுமுதல் எனது மனதில் உன் ஞாபகமேயன்றி வேறில்லை. நான் உன்னை யன்றி வேருெருவரையும் மணப்பதில்லை என்பது சத்தியம்" என்ருன்.

ஜானகி சந்தோஷ சாகரத்திலாழ்ந்தாள். சிலநேரம் பற்பல சமாச்சாரங்கள் பேசிய பிற்பாடு கோபாலனிடமிருந்து விடை பெற்றுக்கொண்டு மாடியினின்று கீழிறங்கினுள்.

5-வது அத்தியாயம்.

கோபாலன் முதல் வகுப்பில் மேன்மையாக பாஸ் செய்திருப்பதாக எங்கும் வதந்தி பரவிற்று. மேலும் இவன் இவனது உபாத்தியாயர்களிடம் நற்பெயர் பெற்றவனுகையால், இவனது தலைமை துரை இவனுக்கு ஓர் நல்ல உத்தியோகம் கொடுக்கவேண்டுமென்று எண்ணி ராஜாங்கத்தாருக்கு லிகிதம் வரைந்து சிபார்ஸ் செய்ததுமன்றி தன்னுல் செய்யக்கூடிய பிரயத்தனங்கள் செய்தார். அவ்வருஷத்தில் நடை பெறும், டிப்டி கலெக்டர் பரிக்ஷையில் (P.C.S.) இவனைச் சேர்க்க அனுமதி பெற்ருர். பரிக்ஷையும் சின்னுட்களில் நடை பெற்றது. கோபாலன் மிக்க புத்தி சாலியாகையால் பரிக்ஷையில் முதல்வனுகத் தேறினுன்; ராஜாங்கத்தார் இவனது கெட்டிக்காரத் தனத்தைக்கண்டு மிகவும் மெச்சி இவனை மாயவரம் டிப்டி கலெக்டராக நியமித்தார்கள்.

புதிய டிப்டிகலெக்டர் கோபாலய்யரைக் காண குடிஜனங்கள் பல்லோர் வந்து சேர்ந்தனர். எங்கும் திரள்திரளாக ஜனங்கள் அவரது புத்திநுட்பத்தையும் வசீகரப் பார்வையும் கண்டு ஆநந்தித்தனர். கோபாலய்யர் மாயவரம் வந்து சேர்ந்தவுடன், பத்மாவதியம்மாளின் சகோதராகிய தாசீல் ராமச்சந்திரய்யர் தன்னைக் கோபிக்கப்போராஞேவென்று மிகவும் நடுக்கமுற்ருர். பிறகுகோபாலன் தன்னுடன் அன்பாக வார்த்தையாடியதைக் கண்டுமிகவும் மனக்களிப்புற்ருர்.

கோபாலன் அன்று தனது ஜாகையிலிருந்துவிட்டு அன்றுமாலை தனது மாமனில்லம் நோக்கிப் புறப்பட்டான். இவனைக் காண ஜனங்கள்

யர்வரும் இவனைப் பின் தொடர்ந்தனர். தாசீல் ராமச்சந்திரய்யருடனும் ஏனைய சிப்பந்திகளுடனும், ஏவலாளர்கள் பின் தொடர, மணியம் சுப்பிர மணியய்யர் இல்லம் நோக்கிப் புறப்பட்டான். இவன் வருவதை முன்பே ஜானகி அறிந்தவளாகையால் மிக்க களிப்புற்றவளாய் தனக்குள்ள நகை களை அணிந்துகொண்டு தனதுமாடியிலுள்ள அறையினின்று கோபா லன் புடைசூழ்ந்து ஏவலாளர்களுடன் வருவதைக்கண்டு மிக்க சந்தோஷ மடைந்தாள்.

மணியம் சுப்பையர் இங்குமங்கும் வீட்டில் சுற்றித்கொண்டு, நாற் காலியைச் சரிப்படுத்திக் கொண்டும் ரத்ன கம்பளத்தை விரித்துக் கொண்டு மிருந்தார். எங்கே தனதுமருமான் தன்னை முன் அலட்சியம் செய்ததைக்கண்டுகோபம்கொள்வனோவென்று மிக்க திகிலடைந்தார். வீட் டில் அன்றையதினம் பட்சனங்கள் யாவும் செய்யும்படி ஆஞ்ஞாபித்தார். அவரது மனைவி பத்மாவதியம்மாள் என்றும் தனது கணவனுக்கு நேர் மாருகச் செய்பவளேயாயினும், கோபாலன் வருகிருனென்று அறிந்தவு டன் மிக்க பயபக்தியுடன் காரியங்கள் யாவும் செய்தனள். தனது கோபாலனை முன்பு இகழ்ந்தாளே யாயினும் இப்பொழுது மனதில் மிக வும் திகிலுற்ருள். எங்கே தன் மேலுள்ள கோபத்தை வைத்துக் கொண்டு தனது தமயன் வேலையைப் போக்கடித்து விடுகிருனோ வென்று மிகவும் பயந்தாள். கோபாலன் இத்தகைய உன்னத ஸ்திதிக்கு வருவானென்று கனவிலும் நினையாதவளாகையால் தான் அவனைக்கடிந்து கூறியதை நினைத்து மிகவும் வியாகூலமுற்ருள். எப்படி யேனும் தனது பெண் ஜானகியை அவளிஷ்டப்படி கோபாலனுக்கு மணம் செய்துவிட வேண்டுமென்று அவாக் கொண்டாள்.

கோபாலன் தனது பரிவாரங்களுடன் மணியம் சுப்பிரமணியய்யர் இல்லம் வரும்பொழுது அவரது வீட்டுக்கெதிரில் அவரது குழந்தை சந் திரன் மண்ணில் விளையாடுவதைக்கண்டு, கோபாலன் மிக்க ஆனந்த முற்றவனாய் அவனை வெகு அன்பாக அழைத்துக் கொண்டு அவரதில் லம் நோக்கிப் புறப்பட்டான். வீட்டிற்குச் சென்றவுடன் ஓர் மூலையில் மணியம் சுப்பிரமணியய்யர் நின்றுகொண் டிருப்பதைக்கண்டு கோபா லன்! "மாமா என்னைக்கண்டு ஏன் ஒளிந்துகொள்ளுகிறீர்கள்? நான் யார் தெரியவில்லையா? பழைய ஏழை கோபாலன்தானே" என்ருன்.

மணியம் சு.ர்.—"அப்பா கோபாலா! எப்படி யிருப்பாயோ என்று பயந்தேன். நான் ஓர் மணியம்தானே" என்ருர். பத்மாவதியம்மாள் உள்ளே இருந்து தனதுகுழந்தையிடம் அத்தானை உள்ளே வரும்படி கூறினுள். கோபாலன் குழந்தையைநோக்கி 'சந்திரா! அம்மாவிடமிருந்து கொஞ்சம் தீர்த்தம் கொண்டுவா' என்ருன்.

பத்மாவதியம்மாள் மிக்க சந்தோஷத்துடன் உள்ளே ஓர்வெள்ளி டம்ளரில் சுத்த ஜலமும் மற்றுமோர் தட்டில் ஹல்வாவும் கொண்டுவந்தாள். வெகு மரியாதையுடன் கோபாலனைநோக்கி "ஜானகி உங்களையே மணம் செய்துகொள்ள வேண்டுமென்று விரும்புகிறாள். தாங்கள் எங்களது ஏழைக்குடியிலுள்ளபெண்ணை விவாகம் செய்து கொள்ளச் சம்மதமுண்டோ?" என்று வெகு வினயமாகக்கேட்டாள்.

கோபாலன் மிக்க சந்தோஷத்துடன் "தாங்கள் இவ்வளவு நேரம் வேண்டிக்கொள்ளும் பொழுது எனக்கென்ன தடை? எனக்குமுற்றும் சம்மதம் என்றான். ஜானகி தான் எண்ணியவண்ணம் தனது அத்தான்கூறியதைக் கண்டு சந்துஷ்டி யடைந்தாள். அடுத்த மாதமே கோபாலனுக்கும் ஜானகிக்கும் மாயவரத்தில் விவாகம் வெகுசிறப்பாக நடந்தது. கோபாலன் கடைசியாக பெரிய உத்தியோகத்திற்கு வந்தான். தனது மனைவியுடன் மாயவரத்தில் சுகமாக வாழ்ந்துவந்தான்.

கோபாலன் ஏழைகளுக்குத் தன்னாலியன்ற உதவிபுரிந்து வந்தான். ஊர் ஜனங்கள் கோபாலனையும் அவன் மனைவியையும் வாழ்த்தினார்கள்.

(முற்றிற்று.)

சமாச்சாரக் குறிப்பு.

வட இந்தியாவிலுள்ள குன்றுகளிலும் மலைகளிலும் இம்மாதம் வெயிலுக்குப் பதிலாக குளிர்காற்று வீசுகிறதாம், மழைகாலம்போலிருக்கிறதாம். மலைகளில் பனிக்கட்டிகூட விசேஷமாகக் காணப்படுகின்றதாம். மலைப்பிரதேசிகள் "சுமார் நாற்பது ஐம்பது வருஷகாலமாக இவ்வித மிருந்ததில்லை யென்றும், இக்காலத்தில் சிறிது குளிர்காற்றிருக்கும் அல்லது சிற்சில விடங்களில் பனிகட்டிகாணப்படும். இப்பொழுது விசேஷ குளிரும் மழையுமிருப்பது அதிசயமே" என்று சொல்லுகிறார்களாம். ஆனால் சென்னையிலோ வெயில் உக்கிரம் தாங்கமுடியவில்லை. இங்கு சமுத்திர மிருப்பதால் இங்குள்ளவர்களுக்குச் சிறிது அநுகூலமாயிருக்கின்றது. சிறிது நாளாக வெயில் உக்கிரம் அதிகமில்லை. ஒரு தினம் மழை பெய்தது.

பிரிட்டிஷ் இந்தியாவிலே சென்ற 1915-16-ம் வருஷத்தில் ஆரம்பக் கல்வியின் நிலைமையைக் காட்டக் கூடிய ரிபோர்ட் நமது பார்வைக்கு வந்திருக்கிறது. அதில் ஆரம்பக் கல்வியைப்பற்றி வெளியாகும் அம்சங்களைப் பற்றியே இங்கு ஆராய்ந்து பார்ப்போம். தேச சமஸ்தானங்கள் நீங்கலாக பிரிட்டிஷ் இந்தியாவின் ஜனத்தொகை சுமார் 24½ கோடியாகும். பிரஸ்தாப 1915-16-ம் வருஷத்திலே பிரைமரி பாடசாலை முதல் கலாசாலை வரையில் பற்பல விதமான படிப்புப்பெறுபவர்களின் தொகை 76 லட்சத்து 17 ஆயிரத்து 496 தான்; அவர்களில் ஆரம்பக்

கல்வியைப்பெறும் பையன்கள் 55 லட்சத்து 68 ஆயிரத்து 11 பேர்; பெண்களோ 11 லட்சத்து 1951 பேர். ஆகவே ஆரம்பக் கல்வி பெறுவோரின் தொகை சுமார் $66\frac{1}{2}$ லட்சமே. அதாவது மொத்த ஜனத்தொகையிலே நூற்றுக்கு கொஞ்சம் குறைவாக 3 பேரே ஆரம்பக் கல்வி பெற்று வருகின்றனர்!

சூரத்தில் அநேக ஜனங்களை ஏப்ரல் மாதத்தில் நாய்கள் கடித்தன. அவ்விதம் கடித்த காயத்தால் வியாதியுண்டானதாம். அந்தவூர் கலெக்டர் அவர்களை கவர்ன்மெண்ட் செலவிலேயே கஸௌலிக்குக் கொண்டுபோய் அங்குள்ள ஆஸ்பத்திரியில் சிகிச்சை பெற ஏற்பாடுசெய்திருக்கிறார். இன்னும்பித்தம் பிடித்த நாய்களைக் கொன்றுவரவும் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டு வருகிறதாம்.

டெல்லிமா நகரத்தில் ஈக்கள் அதிகமிருக்கின்றனவாம். இதை ஒழிக்க ஹெல்த் ஆபீஸர்முயன்று வருகிறாராம். வருஷமுதலில் அதிக ஈக்களிருந்தனவாம். அவ்வித ஈக்கள் அதிகமாக விருக்கும் இடங்களைப் பார்த்து அவைகளை எல்லாம் கொன்றார்களாம். இன்னும் பினைல் முதலியவைகளை அடிக்கடி தெளித்தும் வந்தார்களாம். முன்னிருந்த அதிக தொகை இப்பொழுது குறைந்திருக்கிறதாம். சென்னையிலும் ஈக்கள் அதிகமிருக்கின்றன. முனிஸிபாலிடியார் கவனித்தல் நலம்.

நாம் மேமாதத்துப் பத்திரிகையை நமது சந்தாதார்களுக்கு வி. பி. யில் அனுப்பினோம். இவ்விதம் அனுப்புமுன் பத்திரிகையில் நோட்டீஸ் வெளியிட்டிருந்தோம். மேலும் அச்சடித்த கார்டும் அனுப்பப்பட்டது. இவ்விதம் நமது ஆபீஸார் செய்திருந்தும் அநேக வி. பி. கள் வாபீஸ் செய்யப்பட்டன. இவ்விதம் சந்தாதாரர்கள் செய்தது நமது ஆபீஸுக்கு நஷ்டமாக முடிந்தது. சந்தாத்தொகையை அனுப்பாதவர்கள் தயவுசெய்து இப்பொழுதாவது மணியார்டர் செய்து அனுப்பினால் மிகவும் நலமாயிருக்கும். அவ்விதம் பணம் அனுப்பாதவர்களுக்கு ஜூலை மாதப் பத்திரிகையை வி. பி. யில் அனுப்ப ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம்' அப்பொழுதாவது பத்திரிகையை வாபீஸ் செய்யாமல் வி. பி. யைப்பெற்றுக்கொண்டு பணம் அனுப்பி உதவிபுரிவார்களென்று நம்புகிறோம். இனி ஒவ்வொருவருஷத்திலும் பிப்ருவரிமாசத்தில் ரூ. 2 அ. 9-க்குவி.பி. அனுப்பப்படும்.

பனைமரம் தூங்குகிறதும் விழிக்கிறதும்.—பனைமர ஜாதியிலொன்று பாரிட்பூர் ஜில்லாவிலுள்ளது. காலை முதல் மாலை வரையில் அம்மரம் தலை நிமிர்ந்து நின்றிருக்கிறது. மாலையானதும் அம்மரம் தலைவணங்கி விடுகிறது. அதன் மட்டைகளெல்லாம் தலைதாழ்ந்து விடுகின்றன. இந்த மாதிரி தினந்தோறும் நடந்துவருகிறது. அம்மரத்தின் தலைப் பாகத்தின் பளுமட்டும் 100-க் கணக்கான அந்தர் பளுவிலுள்ளது. புரொபஸர் ஸர் ஜே ஸி போஸ் அங்கு அதன் வளைவுகளையும்அதன் செயல்களையும் அளக்க ஒரு கருவியனுப்பி யிருக்கிறார். அக்கருவி அங்கிருந்து அதன் செயல்கள் இப்படி யென்பதை நிமிஷந்தோறும் கணக்கெடுத்து வருகிறது. இம்மரத்தின் செயல்களினால் அறியத்தகும் நீதிகளை புரொபஸர் ஒவ்வொன்றாக அறிந்து வருகிறார். இம்மரம் இப்படிச் செய்யும் காரியத்திலிருந்து மரத்திற்கும் உணர்ச்சியுள்ளதென்பது அறியக்கூடியதாயிருக்கின்றது.

சிவிங்கியினால் தாக்கப்பட்ட குழந்தை.—எல்வின் டிக் என்ற 9-வயதுள்ள குழந்தை கல்கத்தா போர்டு ஹவுஸ் பள்ளிக்கூடத்தில் படித்

துக்கொண்டிருந்தது. இந்தக் குழந்தையைச் சென்ற வெள்ளியன்று 14-மாசம் வளர்ந்த சிவிங்கி யொன்று தாக்கிக் கடுங்காயப்படுத்தியதாகச் சமாச்சார மெட்டுகிறது. அந்த சிவிங்கியை ஒருவர் லோயர் ஸர்க்கியுலர் ரோட்டில் சங்கிலியினால் கட்டி வைத்திருந்தார். இந்தக்குழந்தை அதனிடம் விளையாடப்போயிற்று. அப்போது சிவிங்கியினுடையவர் அதனிடம் போகாதேயென்று சொல்லியும் அப்பெண் குழந்தை அதனிடம் போய் அதன் வாலைத்திருக அது குழந்தையைத் தள்ளி நகத்தாலே கீறிற்று. குழந்தை ஆஸ்பத்திரிக்கு உடனே எடுத்துப் போகப்பட்டு சிகிச்சை பெற்று சௌக்கிய மடைந்து வருகிறது.

மாதர் மனோரஞ்சனி.—மாதர் மனோரஞ்சனி என்னும் மாதாந்த தமிழ்ப்பத்திரிகையின் மே மாசத்துச் சஞ்சிகை நமக்குக் கிடைத்தது. பத்திராதிபர் ஸ்திரீகள் கவனிக்க வேண்டிய விஷயம் என்று எடுத்துச் சொல்லிக்கொண்டு வருகையில் ஸ்திரீகள் தேச பாஷைகளை அலட்சியம் செய்யாது படித்து விருத்தி செய்து வரவேண்டுமென்றும் தேச பாஷையைப் பம்பாய் வங்காளம் முதலிய மாகாணங்களில் விருத்தி செய்து வருகிறார்களென்றும் இங்கிலாந்தில் தாய்ப் பாஷையை யறியாத ஸ்திரீகளில்லையென்றும் வற்புறுத்திச் சொல்லி வருகிறார். இன்னும் தேச பாஷைப் பத்திரிகைக்குக் கௌரவம் கொடுக்க வேண்டுமென்றும் ஸ்திரீகள் நம் நாட்டு ஜாதியாசார வழக்க ஒழுக்கங்களை விட்டுவிடக் கூடாதென்றும் இன்னும் அவர்களுள் சிறு சபைகள் ஏற்படுத்திக்கொண்டு ஸ்திரீகள் கூட்டங் கூடி அறிவை விசாலித்துக்கொள்ள வேண்டுமென்றும் கூறுகிறார். இன்னும் இச்சஞ்சிகையில் எளியநடையில் நல்ல நாவல்கள் வெளிவந்திருக்கின்றன.

சுதேசமித்திரன்.

கப்பல்கள் ஆதியிலே பாய்கட்டி ஓட்டப் பட்டன; பிறகு நீராவி சக்தியால், ஓட்டுவதென்று ஏற்பட்டது. இப்பொழுதோ வெகுவாக கப்பல்களெல்லாம் மோடார் சக்தியினால் ஓட்டப்பட்டு வருகின்றன: அதிலும் பற்பலவிதமான போர்க் கப்பல்களெல்லாம் அநேகமாக மோடார் சக்தியினால் தான் செலுத்தப்பட்டு வருகின்றனவென்று சொல்லவேண்டும். மின்சாரவிசையினால் கப்பல்கள் ஓட்டப்படுவதாக இன்றளவும் ஏற்பட்டு விடவில்லை. ஆனால் அமெரிக்காவிலே மின்சாரவிசையினாலேயே ஓட்டக்கூடிய பெரிய சண்டைக் கப்பலொன்று கட்டப்பட்டு விட்டதாக அறிகிறோம். அச்சண்டைக் கப்பலின் பெயர் "நியூ மெக்ஸிகோ" என்பதாகும். அது 600 அடி நீளமும் 97 அடி அகலமும் உள்ளது. 14 அங்குல பீரங்கிகளில் பன்னிரண்டும், 5 அங்குல பீரங்கிகளில் இருபத்திரண்டும் அதில் ஏற்றப்பட்டிருக்கின்றன.

விஜயநகரத்தில் மேமீ 18உ பூகம்பம் உண்டாய் சில வினாடி வரையில் யிருந்ததாம். இவ்விதமிருந்தமையால் கெடுதலொன்றும் உண்டாகவில்லையாம்.

நமது பத்திரிகையில் ஸ்திரீகளுக்கு வேண்டிய அறிவைப் புகட்டக்கூடிய விஷயங்களை பிரசுரிக்க ஏற்பாடு செய்திருக்கிறோம். எல்லாத் தேசத்து ஸ்திரீகளுடைய நடை உடை பாவனை முதலியனவைகளும், அறுபத்து நான்கு கலைக் ஞானத்தின் சுருக்கமும் அடுத்த மாத முதற் கொண்டு நமது பத்திரிகையில் பிரசுரிக்கப்படும். பண்டிட் வி. விஜயராகவாசாரியாரவர்கள் கலைக் ஞானச் சுருக்கத்தை எழுதுவரர்கள்.

காமகோடி பீடம் என்ற சங்கராசார்ய மடம் முதன் முதல் காஞ்சீபுரத்தில் ஸ்தாபிக்கப்பட்டு சுமார் கி.பி. 1686-ம் வருஷம் வரையில் அவ்விடமே யிருந்தது. வெகுகாலம் இம்மடம் விஷ்ணு காஞ்சியில் ஹஸ்திசைலநாதன் அதாவது வரதராஜ ஸ்வாமியின் கோவிலுக்கு மேல்புறமிருந்து. பிறகு சிவகாஞ்சியில் மடமொன்று கட்டப்பட்டு அவ்விடம் சில்காலமிருந்ததாக ஏற்படுகிறது. முஹம்மதியர்களினு பத்திரவம் அதிகரித்தபடியால் சுமார் கி. பி. 1686-வருஷம் காமகோடி பீடத்திலெழுந்தருளியிருந்த களௌஸ்வாமி பிரதம சிம்மலமானென்ற தஞ்சாவூர் ராஜாவின் வேண்டுகோளுக்கிணங்கி தஞ்சாவூருக்குச் சென்றதாகச் சொல்லப்படுகிறது. அந்த சமயம் சுவாமிகள் தங்க விக்ரஹமான காமாக்ஷியையும் தஞ்சாவூருக்கு எடுத்துச் சென்று, அவ்விடம் காமாக்ஷி தேவிக்கு ராஜாவினுல் ஒரு கோவில் கட்டி வைத்ததாகவும் சொல்லப்படுகிறது. பிறகு தஞ்சாவூரினின்று சுவாமிகள் கும்பகோணம் சென்றூர். அவ்விடம் காவேரிக்கரையோரமாம் இப்போதிருக்கும் மடம். தஞ்சாவூர் ராஜா சரப்போஜியினுல் 1743-ம் வருஷம் கட்டப்பட்டதாகத் தெரியு வருகிறது. மடத்தில் பூஜிக்கப்படும் சுவாமியின் நாமதேயம் சந்திர மௌளீசுவரர்.

மைசூரில் வைத்திய போதனைச்சாலை.—மைசூர் ஸப் அசிஸ்டெண்டு சர்ஜன்களைப் பழக்குவதற்காக ஒரு வைத்திய கலாசாலையை ஏற்படுத்த மைசூர் கவர்ன்மெண்டார் உத்தரவு பண்ணியிருக்கிறூர்கள். பெங்களூரில் இக்கல்விச்சாலை ஜூலை மாசம் 1-ந்தேதி திறக்கப்படும். முதலில் 16 மாணவர்கள் இதில் சேர்த்துப் பயிற்றப்படுவார்கள். ராஜாங்கத்தின் ஒவ்வொரு ஜில்லாவிலிருந்து 2 மாணவர்கள் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இக்கல்விச் சாலையில் சேர்க்கப்படுவார்கள். பிரைவேட் மாணவர்களும் இக்கல்விச்சாலையில் சேர்ந்து வைத்தியர்களாக ஆகலாம். ஆனுல் வெளிநாட்டிலிருந்துவரும் மாணவர்களைக் காட்டிலும் மைசூர் மாணவர்கள் சேருவதைச் சிலாக்கியமாகப் பொறுக்கி எடுத்துக் கொள்ளப்படும். ஸப் அஸிஸ்டெண்டு ஸர்ஜன் பரீக்ஷைக்கு இக்கல்விச்சாலையில் 4 வருஷங்கள் வாசிக்க வேண்டியிருக்கும்.

நமது பாஷையிலுள்ள கிரந்தங்களை நம் மாணவர்கள் கட்டாயமாகப் படிக்கும்படி செய்யவேண்டுமென்று கடலூரில் கூடின கல்விக்கான்பரென்ஸின் உபசரணைக் கமிட்டியின் சேர்மனுகிய மிஸ்டர் நடேசய்யர் வற்புறுத்தியதை வெகுவாக நாம் கொண்டாடுகிறூேம். ஆங்கில பாஷையிலுள்ள ஷேக்ஸ்பியர் நாடகங்கள் காலேஜ் மாணவர்களுக்கு வருஷந்தோறும் கட்டாயப் பாடமாக ஏற்படுத்தப்படுகின்றன, அதுபோல், திருக்குறள், சிலப்பதிகாரம், மணிமேகலை, ஐங்குறுநூறு, கலித்தொகை முதலிய தமிழ் நூல்களின் அறிவும் அவசியமேதான். தேசபாஷையிலிருக்கும் நூல்களைப் படிப்பதால், மாணவர்கள் பரிசுத்த வாழ்வும் சிந்தனையுமுடையவர்களாய், சாந்தகுணம் முதிர்ந்தவர்களாகி, இதர ஜனங்களின் க்ஷேமத்தில் சிரத்தை கொள்ளுவார்களென்று மிஸ்டர் நடேசய்யர் சொல்லியிருப்பது முற்றிலும் உண்மையே. சென்னை யுனிவர்ஸிடியார் இதைக் கவனிப்பார்களாக.

CALENDAR, 1917

பஞ்சாங்கம்

1917 ௵ சூன்௴—பிங்கள ௵ வைகாசி—ஆனி௴

இங்.	தமிழ்.	வாரம்.	திதி, நக்ஷத்திரம், பண்டிகை.
1	19	வெ	ஏகா 34-35 அஸ் 3-34 தி 24-46
2	20	சனி	துவா 37-18 சி 7-9 தி 21-41
3	21	ஞா	திரி 35-55 சு 9-29 தி 23-44 நம்மாழ்வார் சாத்துமுறை காஞ்சிவரதராஜசுவாமி கருடோட்சவம்
4	22	திங்	ச 34-44 வி 10-36 தி 20-36
5	23	செ	○ பௌ 32-19 அ 10-39 தி 24-40
6	24	புத	கி-பி 28-50 கே 9-19 தி 28-50
7	25	வியா	த்வி 24-20 மூ 7-20 தி 3-29
8	26	வெ	திரி 19-23 பூ 4-16
9	27	சனி	சது 13-46 உத்தி 1-1 தி 55-51
10	28	ஞா	பஞ் 7-46 அ 52-41 தி 6-10
11	29	திங்	ஷஷ் 1-35 ச 53-48 சத 48-28 தி 9-25
12	30	செ	அஷ் 9-28 பூரட் 44-31 தி 3-25
13	31	புத	நவ 44-0 உத்திரட் 41-0 தி 7-6
14	1	வியா	தச 39-19 ரே 38-6 தி 9-33 மி 3 சு 23-47
15	2	வெ	ஏகா 34-17 அ 36-0 தி 21-26 ரா 27-8
16	3	சனி	துவா 32-0 ப 34-50 சே 3-27
17	4	ஞா	திரி 30-0 கிரு 34-46 தி 4-48
18	5	திங்	சது 29-12 ரோ 35-53 தி 15-30 ரா 18-0
19	6	செ	● அமா 29-39 மி 38-14
20	7	புத	சுயி 31-23 திரு 41-44 தி 0-27
21	8	வியா	த்வி 34-12 புன 46-32 தி 14-8
22	9	வெ	திரி 38-15 பூச 52-11 தி 8-25
23	10	சனி	சது 42-50 ஆயி 58-32 தி 27-34
24	11	ஞா	பஞ் 47-51 ம 60-0 தி 31-52
25	12	திங்	ஷஷ் 52-0 ம 5-12 தி 27-21
26	13	செ	சத 58-8 பூ 11-39 தி 31-22 மி 3 பு
27	14	புத	அஷ் 60-0 உத்தி 17-22 ரா 7-36 புன 4 சு
28	15	வியா	அஷ் 1-32 அஸ் 21-14 ரா 11-5
29	16	வே	நவ 3-28 சி 26-5 ரா 8-16
30	17	சனி	தச 4-48 சு 28-44 ரா 10-39 பெரியாழ்வார் திருநக்ஷத்திரம்

Printed at the Commercial Press, Madras &
Published by C. S. Ramaswamy Iyer, Triplicane, Madras. S.E.